

የዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት አመሠራረት

የአገራችን የመንግሥት ታሪክ በጽሑፍ መያዝ ከተጀመረበት ጊዜ አንስቶ የአስተዳደር ሥራቱ እንደ አውሮፓ አህጉር የጉልተኛ ሥርዓት ነበር። በዚህ ሥርዓት የሚገዛው ጉሥ የሕዝቡን የሥልጣን የበላይነት የማይቀበልና የአንድን ሰው በሕግ ያልተገደበ ሥልጣን የሚያንጸባርቅ ቢሆንም፤ የቤተሰባዊነትና አንድ የመሆን ስሜት ስለነበረው አገዛዙ ብዙም አይከፋም ነበር። አመጣጡ እንዴት ነው ሲባልም አንዱ የዘር ሐረግ ቶፕሮ ሲመጣ፤ ሌላው በመሣሪያ ኃይል አስገብሮ ሆኖ ይገኛል። የዘር ሐረግ የቆጠረውም ሆነ በመሣሪያ ኃይል አስገድዶ ሥልጣን የያዘው ዞሮ ዞሮ በእግዚአብሔር እንደተመረጠ ስለሚቆጠር ኅብረተሰቡ ይህንኑ አምኖ በመቀበል ሰጥ ሰጥ ብሎ በትብብሉ ሲገዛ ኖሯል። በዚህ የዘውዳዊ ሥርዓት ከንጉሡ በመቀጠል ሥልጣኑን በተዋረድ የሚይዙት ፌዴራላዊ ይዘት በነበረው በአምባ ባላባቶች የራስ ገዝ ሥርዓት ነበር። ዐፄ ኃይለ ሥላሴም ወደ ሥልጣን የመጡት በዚህ መንገድ ነበር፤ በጠላት ወረራ ተቋረጠ እንጂ።

ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ኢትዮጵያን በሥልጣኔ ለማሳደግ ብርቱ ፍላጎት ነበራቸው። ሥልጣን በያዙበት ወቅት የነበረው የአገሪቱ ሁኔታ ግን ምኞታቸውን ለማራመድ የማያስችሉ ሁለት ችግሮች ደንቅሮባቸው ነበር። አንደኛው ከዐፄ ምኒልክና ከልጅ ኢያሱ መንግሥት የተላለፉ ታላላቅ መሳፍንትና መኳንንት በመንግሥቱ አመራር ውስጥ ከፍተኛ ሥልጣን የነበራቸው መሆኑ፤ ሁለተኛው አብዛኛዎቹ በቂ የታጠቀ ኃይል ስለነበራቸው፤ ቢያምጡ በመንግሥቱ ላይ ችግር ሊፈጥሩ እንደሚችሉ ግንዛቤ መኖሩ ነበር። በወቅቱ፤ ለንጉሡ ቀራቢና አማካሪ ከነበሩት ከፈረንሣዮችና ከቤልጂየም ባገኙት ምክርና ራሳቸውም የፈረንሳይኛ ቋንቋ ተናጋሪ በመሆናቸው የአውሮፓን ታሪክ ባወቁት መጠን ለመንግሥታቸው አቋም መጥናት የሚያስቡትን አስተዳደር ለመትከል ይሹ ነበር። አነሳሳቸውም ከላይ የተጠቀሱትን ጠንካራ መሳፍንት፤ መኳንንትና የጦር አበጋዞች ኃይላቸውን አዳክሞ ያለተቀናቃኝ መንግሥቱን መምራት ነው። ይህንንም ለማድረግ እያንዳንዳቸው ከራሳቸው መጠበቂያ ጥቂት ሰው በቀር ሠራዊታቸውን እንዲያሰናብቱ፤ ባንጸሩም፤ በሚበተነው በመሳፍንቱና በመኳንንቱ ሠራዊት ምትክ በማዕከላዊ መንግሥት የሚመራ ቋሚ አገር ጠባቂ ጦር ማቋቋም ነበር። ከውጪ አማካሪ ሰዎች ባገኙት ምክር ተመሥርተው ያደረጉት ነው የሚባለውና መሳፍንቱና መኳንንቱ በሠራዊታቸው ብዛት መሠረት አስፋፍተው የያዙትን የከተማ ቦታ በየስማቸው ተለይቶና ካርታ ተነገሩ ልኩ እንዲታወቅ መደረጉም ሌላው ውጥናቸውን ዕውን ለማድረግ የዘዩዱት ነበር። የድልድሉ ዝርዝርም እንደሚከተለው ነበር።¹¹

¹¹ ስለዚህ ታሪክ ብዙ ይወራ ስለነበር ማስረጃ ሳረላልግ፤ የአንድ አካባቢ ሰዎችና ወዳጆች ከነበርነው አቶ ታደሰ በየ፣ በ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. በስደት ያደር ከነበረበት ከካናዳ እንደመጣ እንኳን ለአዲሱ አባታቸው ልላው እንግሊዝ ሌምባሲ ፊት ለፊት ካለው ቤቱ በሌድክብት ኢጋማሚ የአዲስ አበባ ማኪንጃ ቤት የሕዝብ

ሸኛ ራስ ካሣ ኃይሉ
 ፲ኛ ራስ ብሩ ወልደ ገብርኤል
 ፫ኛ ራስ ልዑል ሰገድ አጥናፍሰገድ
 ፬ኛ ራስ ጌታቸው አባተ
 ፭ኛ ራስ ናደው አባወሉ
 ፮ኛ ራስ ኃይሉ ተክለ ሃይማኖት
 ፯ኛ ራስ ከበደ መንገሻ
 ፰ኛ ራስ ዳርጌ ሣህለ ሥላሴ
 ፱ኛ ራስ ተሰማ ናደው

፲ኛ ደጃዝማች ውቤ አጥናፍሰገድ
 ፲፩ኛ ደጃዝማች አያሌው ብሩ
 ፲፪ኛ ደጃዝማች ገነጫ
 ፲፫ኛ ደጃዝማች ዘውዴ
 ፲፬ኛ ደጃዝማች ይመኔ
 ፲፭ኛ ደጃዝማች ባልቻ አባነፍሶ
 ፲፮ኛ ደጃዝማች ነሲቡ ዛማኑኤል
 ፲፯ኛ ደጃዝማች ይገዙ በሐብቴ
 ፲፰ኛ ደጃዝማች ማተቤ ... ወዘተ. ነበሩ።

የመሬት ድልድሉ ካርታ

ንጉሠ-ም የምክሩን ጠቃሚነት ተገንዝበው እንደምክሩ እንዲፈጸም፣ ለመሳፍንቱ፣ ለመኪንንቱና ለጦር አበጋዎቹ የራስ መጠበቂያ ጥቂት ሰው ብቻ አስቀርተው ሠራዊቶቻቸውን እንዲያሰናብቱ ትእዛዝ መስጠታቸውን ተከትሎ፣ አብሮ በልቶ፣ ጠጥቶ፣ ተፈቃቅሮ፣ ችግርና መከራውን ደስታና ሐዘኑን በጋራ ተካፍሎ አብሯቸው ሲዘምት ታማኝነቱን፣ ጀግንነቱንና ቁርጠኛነቱን

ገንጅት ክፍል ጋላሬ ስለነበር መጽሐፍ ልጽፍ ስለሆነ ስለ አዲስ አበባ ከተማ አመሥራሪት መረጃ እንዳለህ ብትሰጠኝ ብዬ በጠየቁት መሠረት የሰጠኝ ነው። አቶ ታጀቦ በየገን በመት ባልሞገገ ጊዜ ሞተ። የካርታውን የወሰን መሠመር ያሳልገኝ የኢትዮጵያ ካርታ ሥራ ድርጅት ነው። ካርታውን ለማጥጋት የራዲዮን የካርታ ሥራ ድርጅት የካርታ ግራፊ ክፍሉን ሠራተኞች አመለግናለሁ።

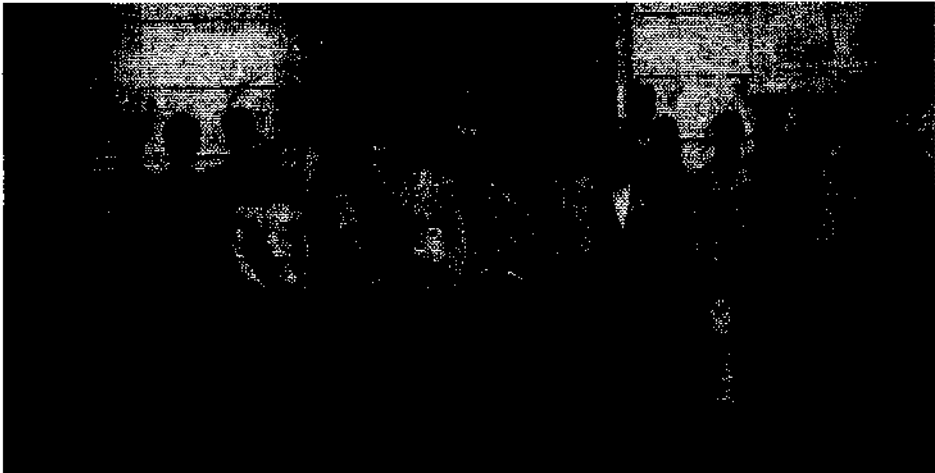

የመሬት ደልደላ ካርታ

ከፊትህ ሙቺ ይበላህ አሞራ፤
ግዝት ያርግብኝ ሞት እንዳልፈራ

እያለ ለጌታው የነበረውን ታማኝነት፣ ፍቅርና አክብሮት እያረጋገጠ፣ ጀግኖ እያጸገነ፣ የኖረ ሎሌ፤ በጁ በነበረው መሬት የተጋሪነት መብቱ ተገፎ ያለምንም መተዳደሪያ ተበተነ። በዚህ መሠረት የአዲስ አበባ ከተማ ቦታ ከአራት የሦስት እጁ ባለቤት የሆኑት እነዚህ መሳፍንት፣ መኳንንትና የጦር አበጋዞች ከተማው እየለማ ሲገደዱ መሬቱን ሸንሸነው እየሸጡ መክበርና ገንዘብ ባንክ ማስቀመጥ ጀመሩ። አብሯቸው ሲወድቅ ሌላ የነበረው ሠራዊት የመሬት ተጋሪነት መብቱ ተገፎ ተበተነ። በተበተነው የመሳፍንትና የመኳንንት ጭፍራ ምትክም በሆለታ ገነት አገር ጠባቂ ጦር ማሠልጠኛ ትምህርት ቤት ተቋቁሞ በዘመናዊ ወታደር ሙያ ማሠልጠን ተጀመረ።

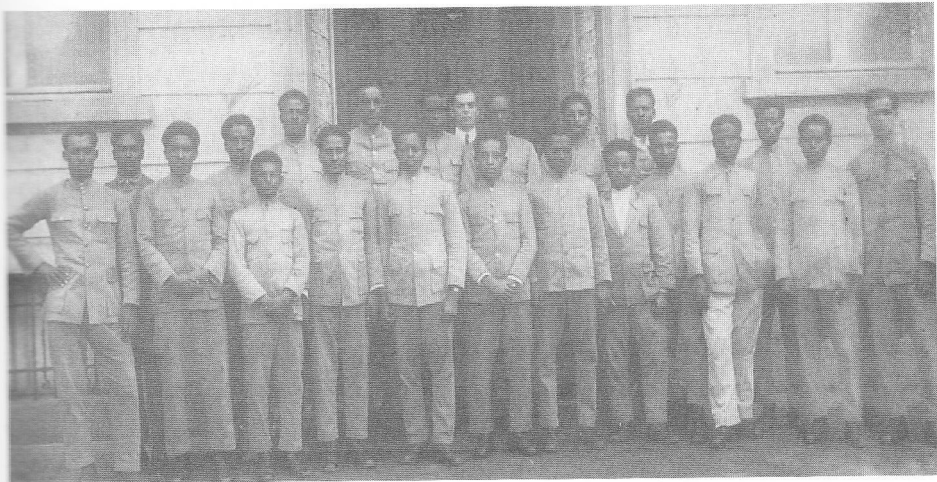
ሌላው ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ላሰቡት የለውጥ ውጥን ተጋርጦባቸው የነበረው ችግር አገሪቱን የዘመናዊ አስተዳደር ፈር ለማስያዝ የሚያስችል በወቅቱ የነበሩትን እነዚህን ባለ ሥልጣኖች የሚተካ በቂ የተማረ ሰው አለመኖር ነበር። በመሆኑም የተማረ ሰው ማፍራት ቅድሚያ የሚሰጠው ተግባር ስለሆነ፤ በዚያን ጊዜ በክፍለ አገር በግዛትነት ይታወቁ በነበሩ በጠቅላይ ግዛቶች የሚገኙ ገዥዎችና ስመ ጥር ባላባቶች በያሉበት ቢያንስ አንድ አንድ ዘመናዊ ትምህርት ቤት እንዲያሠሩ፤ ማሠሪያ ገንዘብ የሚያጥራቸው የመንግሥትን ድጋፍ እንዲጠይቁ በማበረታታት ሥራው ተጀመረ። የአገሪቱን ሥልጣኔ ለማፋጠንም የማይናቅ ቁጥር ያላቸው ወጣቶች ለትምህርት ወደ ውጭ አገር ተላኩ። አዝጋሚ ቢሆንም ሒደቱ እንዲህ ቀጥሎ በየጠቅላይ ግዛቱ ዘመናዊ ትምህርት ቤት ተከፈተ። ሀብታምና ድሃ፣ ዘር፣ ሃይማኖትና

ከጸገማዊ ምንጊዝ ት/ቤት ለትምህርት ወደካይሮ የተላኩ ወጣቶች

ጾታ ላይላይ ማገኛውም ዕድሜው ለትምህርት የደረሰ ሁሉ ገብቶ እንዲማር በሩ

ከዳግማዊ ምንጊክ ት/ቤት ለትምህርት ወደካይሮ የተላኩ ወጣቶች

ጾታ ሳይለይ ማንኛውም ዕድሜው ለትምህርት የደረሰ ሁሉ ገብቶ እንዲማር በሩ

ለሁሉ ክፍት ሆኑ። ነገር ግን በነበረው የሕዝብ ግንዛቤ ወደ እንደዚህ ያሉ ትምህርት ቤቶች መግባት የሃይማኖት ለውጥ ያመጣል በሚል የወላጆች ጥርጣሬ ትምህርት ቤቶቹ በቂ ተማሪ ማግኘት አልቻሉም። ችግሩን ለመፍታት ብዙ ሰበካ ከማካሄድ አልፎ ራስ ተፈሪ (ጎሳ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ) ባንዳንድ ቦታ ወላጆች ልጆቻቸውን ወደ ትምህርት ቤት እንዲልኩ የማበረታቻ ስጦታ ያደርጉ ነገር ይባላል። በዚህ መልኩ ተማሪ ቤት ገብተው የሚማሩ ወጣቶች ቁጥር መጨመር ቢጀምርም፤ በጠላት መምጣት ይሄኛውም ውጥን ተደናቀፈ።

የጠላት ወረራ ዕውን ሆኖ የማይጨው ዘመቻ የክተት ጥሪ ሲታወጅ የሚያስተዋዘብ ቀውጢ ቀን መጣና እነዚያ መኳንንትና የጦር አበጋዞች ወደ ማይጨው ለመዘመት ያን የበተኑትን ሎሌ እንደገና ለመሰብሰብ በመብራት ማፈላለግ ጀመሩ። ይህን የሰማው ከተበተኑት ሎሌዎች አንዱ

*አይመጡም ስትሉ ይኸውና መጡ
ሎሌ ገንዘብ አይደል ከባንክ አታወጡ*

በማለት ይህቺን ስንኝ በቀረርቶ ለታሪክ ትቶ፤ ያገር ጉዳይ በመሆኑ በየጌታው ተሰብስቦ በመንግሥት ከሚታዘዘው ጦር ጋር ወደ ዘመቻው ተመመ። የአገሪቱ ሀብት፣ ዕውቀትና ጉልበት በሙሉ ወረራውን ለመከላከል ዋለ። ለአገሩ ነፃነትና ዳር ድንበር መከበር ወደ ዘመቻ ከሔደው መኳንንትና ሠራዊት ብዙ ተሰዋ። በመጨረሻም የዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ወደቆ የጠላት ጦር በየጠቅላይ ግዛቱ ገባ። ድሉ ቀንቶት የገባው የጠላት ኃይል አገር ውስጥ እንደገባ ከፊሉ በአስተዳደር ዘርፍ፣ ከፊሉ ለሠራዊቱ እንቅስቃሴ በሚያመች የሥራ ዘርፍ፣ በመንገድ ሥራ፣ በስልክ፣ በመብራት፣ በውሀ መስመር መዘርጋት እና በሠፈር ግንባታ...ወዘተ. አተኮረ።

ሆኖም፣ አርበኛው ጠላት ባለበት አካባቢ ሁሉ ዘልቆ እየወጋ ሲያስጨንቀው የልማት ማካሄጃ መሣሪያውን ጥሎ ሰበንጃውን እያነሳ በመከላከል ማይረጋጋ አምስት ዓመት በጦርነት ቆየ። በዚህ ጊዜ ከእርሱ ጋር በረዳትነት የሠሩ ወጣቶችና ሌሎች በአስተዳደርና በፖለቲካ ለጠላት ማገልገላቸው ቢያላዝም፤ የቀሰሙት ልዩ ልዩ ሙያ ከጠላት መልቀቅ በኋላ ለአገር ግንባታ አጋዥ የሙያ ሥራ እንደሚሆን ታመነ። ስለዚህ፣ ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ገና ከኢትዮጵያ ግዛት ድንበር እንደደረሱ፣ ጥር ፲፪ ቀን ፲፱፻፵፪ ዓ.ም፣ “ወርቃማ ዐዋጅ” የተባለውን አገር አቀፍ የእርቀ ሰላም ዐዋጅ ዐወጁ። በዚህ ዐዋጅ ባንዳና የውስጥ አርበኛ፣ ያለፈ በደላቸው ሁሉ በምሕረት ታልፎ ሁሉም ባላቸው ዕውቀትና ችሎታ በአዲሱ የአገር ግንባታ ሥራ እንዲሳተፉ መብት ተሰጠ። ዐዋጁም ንጉሠ ከሠሯቸው ታላላቅ ሥራዎች አንዱ ተብሎ የሚጠቀስ ሆነ።¹² በፖለቲካና በአስተዳደር ጠላትን ከረዱት መካከል ይልማ ደሬሳ በኋላ በኢትዮጵያ መንግሥት የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር የገንዘብ ሚኒስትር፣ መኮንን ደነቀ በኋላ በአገር

¹² የሕዝብ ማስታወቂያ ነጋሪት ጋዜጣ ቁጥር ፳፻፲፱ ቀን ፲፱፻፵፪ ዓ.ም.
¹³ ፍሬ ከናፍር ቁጥር ፳፻፲፱ ዓ.ም.

ግዛት ሚኒስቴር የሕዝብ ፀጥታ ጥበቃ ሚኒስትር ደኤታ፣ አምደሚካኤል ደሣለኝ በኋላ የማስታወቂያ ምክትል ሚኒስትር፣ ከበደ ሚካኤል በኋላ የትምህርት ምክትል ሚኒስትር፣ እሸቴ ገዳ በኋላ አፈ ንጉሥ በአገር ግዛት ምክትል ሚኒስትር ሆነው መንግሥትን ያገለገሉትን መጥቀስ ይቻላል። ሌላው ቀርቶ በአገር እንቅራቢን ያሉ ጣሊያኖችም ቀርተው ባላቸው ልዩ ልዩ የአጅ ጥበብ ሠርተው እንዲተዳደሩ ተፈቀደላቸው። ይህ አገር አቀፍ ዕርቀ ሰላም ዐዋጅ የአርበኛውን ክፍል ቢያሣዝንም፣ ለአገር ግንባታ ጠቃሚ ሆኗል። አርበኛው ግን በአጅጉ ስለተከፋ ትራታውን የምትገልጽለትን፣

ኢትዮጵያ አገሪ ሞኝ ነሽ ተላላ
የሞተልሽ ቀርቶ የገደለሽ በላ፤

ብሉ ተቀኝ።

ይህ ዐዋጅ ባይታወጅ ኖሮ ከነፃነት መመለስ በኋላ አርበኛውና ባንዳው በቀም ጠቀል ተያይዞ ከፊሉ በጉልበት እየተበቀለ፣ ሌላው ሊበቀልም እያለ፣ ይህን አድርጎኛል፤ ይህን በድሎኛል ብሎ ይመካሰስ ማለቂያ በሌለው መግትና ኔርክር ብዙ አምራች የሰው ጉልበትና ፊውቀት ሥራ ይፈታ ነበር። አዲሱን መንግሥትም ከማይወጣው አረንጃ ውስጥ ከቶ ያላቁጠው ነበር።

ጣታ ታከለ ወልደ ሐዋርያት

ዐዋጁ አርበኛውን ግን አስከፍቷል። ስለዚህም ከእንግዲህ አገሪቱን የሚያስተዳድር ደሙን ያፈሰሰላት፣ አጥንቱን የከሰከሰላት የቀርጥ ቀን ልጃዋ አርበኛው እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም በማለት ፅኑ አቋሙን በማሳወቁ፣ ነፃነት እንደተመለሰም ጭጥር እነስተኛ ቢሆንም በዓይነቱ ከፍተኛ የሆነው ስደተኛው አቋሙን ከአርበኛው ጋር አድርጎ አርበኛውን አጠናክረ። ቀደም ብሎ በነደጃዝማች ታከለ ወልደ ሐዋርያት ተቀስቆሶ የነበረው ያፈረሰ ቂስ ተመልሶ አይቀድስ፣ የሸሽ ንጉሥ ተመልሶ አይነገሥ የሚለው መግለጫ አርበኞች በነበሩበት ሁሉ ተዳርሶ ስለነበር ዐላ ኃይለ ሥላሴ ወደ ሙናሽ ከተማው ሲገቡ ሕዝቡ አንድ ላይ ሆኖ "ወደ ዙፋን አይመለሱም" ይል ይሆናል ተብሎ ተሰግቶ ነበር። የሆነው ግን በተገላቢጦሽ የሕዝቡ ኃይል ተከፋፍሎ የተለያየ እድም አንጻባረቀ። በአንድ ፊት የቀድሞዎቹ የአገሪቱ ጉልተኞች የአገሪቱ የአስተዳደር

ብላታ ታክሎ ወልደ ሐዋርያት

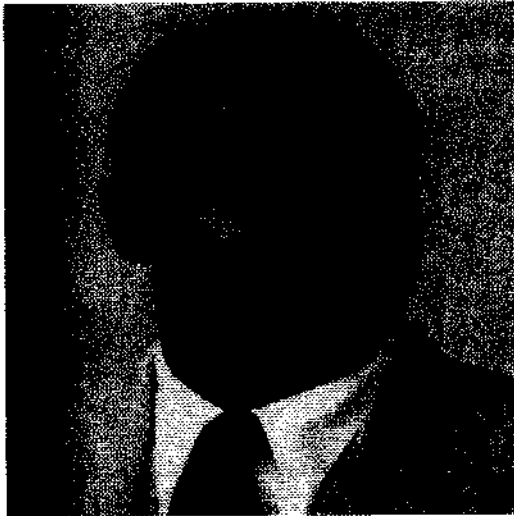
ኃላፊነት እንደ ቀድሞው የዘር ሐረጎቻቸውን በሚመዘኑ የበላይነት መቀጠል አለበት ብለው ቆሙ። ከፋሺስት ኢጣሊያ ወረራ በፊት በኢትዮጵያ ሰፍኖ የነበረው አገዛዝ ተጠሪነቱ ለንጉሠ ነገሥቱ ሆኖ የመሳፍንት የአካባቢ የራስ ገዝ ሥርዓት ነበር። በየአርበኝነቱ ቀጣና በአርበኝነት ሲፋለሙ ከነበሩት ውጪ በወረራው ጊዜ በረሃ ገብተን ከጠላት ጋር ግንባር ለግንባር ተሰልፈን ባንዎጋም ውስጥ ለውስጥ በተዘዋዋሪ መንገድ የሚፈለግብንን የአገር ነፃነት ትግል ግዴታ ተወጥተናል ባይ የውስጥ አርበኞች የሚል መጠሪያ የተሰጣቸው ወገኖች ደግሞ መጡ። ከዚህ በተባራሪ ከአሁን በኋላ አገሪቱ መተዳደር ያለባት በተማሩና ችሎታ ባላቸው እንጂ በሌላ መንገድ መሆን የለበትም የሚሉ የተማረው ክፍል ወገኖቻቸው በመነሳታቸው መለያየቱ ለንጉሡ ያላሰቡትና ያልጠበቁት ከሰማይ የወረደ በረከት ሆነላቸው።

በዚህ የተነሣ ዐፂ ኃይለ ሥላሴ ኢትዮጵያን በአዲስ የሥልጣኔ መንገድ ለመምራት ግንቦት ፮ ቀን ፲፱፻፴፪ ዓ.ም. በወጣ የመንግሥት ማስታወቂያ (ኃሪት ጋዜጣ) አቶ ወልደ ጊዮርጊስ ወልደ ዮሐንስን የትልቁ (የደረቀ) ማኅተም ጠባቂ አድርገው ሾሟቸው¹⁴። ከዚህ ጋር በማያያዝም የአዲሱን መንግሥት ሥሪት (የአስተዳደር መዋቅር) እንዲያዘጋጁ አዘዙ። በትዛዙም መሠረት፡- በ፲፱፻፴፫ ዓ.ም. ጸሐፊ ትእዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ወልደ ዮሐንስ የአዲሲቱ ኢትዮጵያ መንግሥት ሥሪት (መዋቅር)፤ ሕግ አወጭ፤ ሕግ ተርጓሚና ሕግ አስፈፃሚ በሚል በሦስት ዘርፍ የተከፈለ አወቃቀር ኖሮት ዘመናዊ ማዕከላዊነትን የጠበቀና ያጠበቀ ጠፍንጉ የሚይዝ ቀጣይነትን የሚያረጋግጥ መዋቅር ቀርፀው በሥራ ላይ ለማዋል ንጉሡን አሳይተው ይሁንታን አገኙ። ሹመቱ የሚሰጠው በንጉሠ ነገሥቱ ይሁን እንጂ በአብዛኛው ከላይ እስከ ታች (ከጠቅላይ ሚኒስትር እስከ ወረዳ ገዥ) በዘርፍ የሚደለደሉ ባለሥልጣናትን የመመልመሉና ደልድሉ ለሹመት የማቅረቡ ሥራ የጸሐፊ ትእዛዝ ብቻ ነበር። ይህም ሲባል የንጉሡ ቅድመ ዕውቅና ሳይኖር ማለት አይደለም። እንዲህ በመሆኑ በአካባቢ ተወላጅነታቸው ተሰሚና ተከባሪ የነበሩትን የየጠቅላይ ግዛቱን መሳፍንት መኳንንትና ባላባት አገር ገዥዎች፤ በሳቸው አባባል "ካባ አጣፊዎችን" የመንግሥት ተቀናቃኝ እንዳይሆኑ አደረጉ። ይህንን ለማድረግም «ካባ ጣፊዎች» የሚሏቸውን ከትውልድ አገራቸው ቀስ በቀስ እያነሱ ወደ አዲስ አበባ አምጥተው ሥልጣንና ጉልበት በማሣጣት አብዛኛውን የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት አባል፤ ከፊሉን ደግሞ በዳረጎት ተዳዳሪ ደጀጠኝ በማድረግ ያለመንግሥት ፈቃድ ከአዲስ አበባ የማይወጡ አደረጉ። እገዳው ተቀናቃኝ ይሆናሉ ተብለው የሚጠረጠሩትን ሁሉ ያጠቃልሉ ስለነበር፤ በዚህ ከተከፉት ውስጥ አንዱና የመጀመርያው የኢትዮጵያን የብር ኖት የሳሉት ታዋቂው ሠዓሊ አገኘሁ ዕንግዳ¹⁵

*ከመሽ ተነሳሁ ከተፈታ በሪ
እደርስ አይመስለኝም ከእንግዲህ አገራ።*

¹⁴ ኃሪት ጋዜጣ ቁጥር ፫ ግንቦት ፲፪ ቀን ፲፱፻፴፪ ዓ.ም.
¹⁵ የአማርኛ ስዋሰው መግሪያ በባላታ መርስዔ ሐዘን ወልደ ቲርቆስ

ጭግላት በወቅቱ የተቀኙትን ብላታ መርሰዔ ገዘን ወልደ ቂርቆስ የአማርኛ ሰዋሰው ማሪያ በተባለው መጽሐፋቸው ላይ አስፍረውታል። በምትካቸው ለመንግሥት ታማኝና የጸሐፊ ትዕዛዙን ፈቃድ የሚፈፀሙ በአብዛኛው የአገሩ ተወላጅ ያልሆኑና ሕዝብ የኛ ነው ብሎ የማይቀበላቸውን እየሾሙ ላከ።

ጸሐፊ ትእዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ወልደ ዮሐንስ

ጸሐፊ ትእዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ የቀረፁት ዘመናዊ የመንግሥት አስተዳደር መዋቅር ሕግ አውጪ፣ ሕግ ተርጓሚና ሕግ አስፈጻሚ ዘርፍ ያለው ሆኖ፣ የሕግ አውጪው አካል ሁለት ክፍሎች ነበሩት። እነሱም የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት እና የሕግ መምሪያ ምክር ቤት ናቸው። የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት አባል ሆነው የሚገቡት በሕዝብ ምርጫ ሳይሆን፣ መሳፍንት፣ መኪንንት፣ ባላባቶችና ቆየት ብሎ ደግሞ ከተለያዩ የመንግሥት መሥሪያ ቤቶች

ሥራ የተነሡ ሰዎች በሹመት ነበር። የሕግ መወሰኛ ምክር ቤቱ የተያዘው በእንደዚህ ዓይነት ሰዎች በመሆኑ፣ ስለምክር ቤቱ የሥራ ኃላፊነት በቂ ግንዛቤ አልነበራቸውም። አብዛኛዎቹ የመወሰኛው ምክር ቤት አባላት ሕጎችን ለማፍለቅ ቁታቱ የሌላቸው ከመሆናቸው በተጨማሪ፣ የተዘረጋው ሥርዓት ከአስፈጻሚው ክፍል የተላከን የሕግና የደንብ ረቂቅ ወይም ከውጭ መንግሥት ጋር የሚደረግ ስምምነትን ወዘተ. ዓይቶ ከማጽደቅ ያለፈ ስለአገሪቱ ኢኮኖሚ፣ ፖለቲካና ማኅበራዊ ጉዳይ ልንሥቶ መክር የሚያለማና የሚያሠራ ደንብ ለማውጣት መብትም ችሎታም ያልነበራቸው ናቸው።

የሕግ መምሪያ ምክር ቤት አባሎችም መጀመሪያ ከየጠቅላይ ግዛቱ ባላባቶችና የታወቁ ሰዎች በመንግሥት መራጭነት የሚሠየሙበት አካል ነበር። ጳለ በ፲፱፻፵፰ ዓ.ም. በተሻሻለው ሕገ መንግሥት መሠረት የሕግ መምሪያ ምክር ቤቱ በሕዝብ ዙመረጠ አባላት ይሠራ ጀመር። ይህም ሆኖ፣ የሕግ መምሪያው ምክር ቤት እንደ ሕግ መወሰኛው ምክር ቤት ከሕግ አስፈጻሚው ክፍል የተላከውን የሕግ፣ የውልና ... ጫተ. ረቂቆችን የማያፀድቅ ውይይት ከማድረግ ያለፈ በአገሪቱ ኢኮኖሚያዊ፣ ግንባራዊና ፖለቲካዊ ጉዳዮች ላይ መክር፣ ችግር የሚፈታ፣ አገር የሚያሳድግ፣ ሕዝብ የሚያበላሽ ሐሳብ ለማመንጨት ወይም ሕግ አውጥቶ ለማሠራት፣ ወይም የመንግሥት ባለሥልጣናትን ጠርቶ የመጠየቅ ብቃትና ሥልጣን (በሕገ መንግሥቱ ልተገደበ) አልነበረውም። ስለዚህ የሕግ መምሪያ ምክር ቤት አባሎች ተመርጠው

ጸሐፊ ፊደል ገላጭ ገላጭ ገላጭ ገላጭ

መጥተው የሚያገለግሉበትን ጊዜ ጨርሰው ከመሔድ ያለፈ አጥጋቢ የሚባል ሥራ አከናውነዋል ለማለት አያስደፍርም።

በሕግ አስፈፃሚው በኩል ጸሐፊ ትእዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ወልደ ዮሐንስ ቀደም ብለው በቀረፁት መዋቅር መሠረት የሕግ አስፈፃሚውን ክፍል በየዘርፉ በደለደሏቸው ባለሥልጣኖች ሲያካሄዱ ቆይተው፤ ደጃዝማች መኮንን እንዳልካቸው በ፲፱፻፴፮ ዓ.ም. ቢትወደድ ተብለው ጠቅላይ ሚኒስትር ሲሆኑ፤ ጸሐፊ ትእዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ በያዙት ሥራ ላይ የአገር ግዛት ሚኒስትርና የሕዝብ ፀጥታ ጥበቃ መምሪያ ኃላፊነቱን በመደረግ የሕግ አስፈፃሚውን ዘርፍ እስከ ፲፱፻፵፩ ዓ.ም. ድረስ መርተው ከፈለጉት ደረጃ አድርሰውታል። የሕግ ተርጓሚው ክፍልም በአዲሱ የመንግሥት አስተዳደር መሆን

ሚስተር ናታን ማሬን

እንደሚገባው ያልሆነ ተቋም ነበር። ይህን ለማስተካከል ጸሐፊ ትእዛዝ ከ፲፱፻፴፮ እስከ ፲፱፻፵፩ ዓ.ም. በተደራቢነት ይዘውት የነበረውን የአገር ግዛት ሚኒስትርነቱን ሥልጣን ለቀው በዚያው ዓመት የፍርድ ሚኒስትርነቱን ሥልጣን ደርበው በመያዝ የኢትዮጵያን መንግሥት ሕግና ሥርዓት ዘመናዊ ለማድረግ በሕገ ሥርዓቱ ላይ በምክርና በሥራ የሚያግዙ የውጭ አገር የሕግ ባለሙያዎችን በመያዝ ለመሥራት ሞክረው ነበር። በዚህ ረገድ በዳኝነት ጀጅ ግራቫውስኪ (የእንግሊዝ ዜጋና የፖላንድ ተወላጅ)፣ ጀጅ ኖርድስትሮን (እንግሊዛዊ)፣ በጠቅላይ ዐቃቤ ሕግነት ደግሞ ሚስተር ናታን ማሬን¹⁶ (አሥራራላዊ የእንግሊዝ ዜጋ ቀደም ብሎ በአሩሳሌም ኢትዮጵያ ገዳማት ንብረት ጉዳይ ጥበቃና ነገረ-ፈጅ ሆነው ያስከብሩ የነበሩት)ን ይዘው በሥራም እንደፈለጉት አልሆነላቸውም። ዋናው ችግር የፍርድ ሒደት እጅግ የተጓተተና የተንዛዛ መሆኑ ነበር።¹⁷ ስለዚህም የፍርድ ሒደት (ፍትህ) በኢትዮጵያ ጠፍቶ ነበር ለማለት አስደፍሯል።

¹⁶ ሚስተር ናታን ማሬን በ፲፱፻፵፫ ዓ.ም የመሬትን ስልጣን መንግሥቱን ከፍተኛ ተዋጊነት ናቸው የተባሉትን ሰዎች ከስ የመሠረቱና የዚህ ታሪክ ጸሐፊ ከስ ላይ የከፍተኛው ፍርድ ቤት የሰጠው ፍርድ የሕግ ገደፈት አለበት፣ ተከላኪ ባልተከሰበበት አንቀፅ ላይሆን በተከሰበበት አንቀፅ ፍርድ ይስተካከል፤ ብለው ለጠቅላይ ፍ/ቤት የይግዣኝ ደብዳቤ የጻፉ ናቸው። የደብዳቤው ፎቶ ኮፒ በምዕራፍ ፯ ከፍርድ ቤቱ ጉዳይ ጋር ተያይዟል። ጉዳዩ ትልቅ የመብት መጠበቅን ግዴታ እንደሚገልጽ ልብ ይሏል።
¹⁷ ምክንያቱም የመሬትን ስልጣን መንግሥቱ መከራ መሪዎች ወደአንቅስቃሴው ለምን እንደገቡ እንደምናየው ማንኛውም የፍርድ ሒደት የተንዛዛና ረጅም ጊዜ የሚፈጅ በመሆኑ “የዘገየ ፍርድ አእንደተገፈገ ይቆጠራል” የሚለውን መርህ ፍፁም የዘነጋ ነበር።

ሚስተር ናታን ማሬይን

ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ከ፲፱፻፱ እስከ ፲፱፻፺፯ ዓ.ም. ድረስ አራሳቸውንና ጸሐፊ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስን ብቻ የሁሉ ጉዳይ ወሳኝ በማድረጋቸው፤ ለሕግ ተርጓሚው ጌታ ትኩረት እንዳልተሰጠበት ከአሠራሩ ሐደት ይታያል። በዚህ ሥርዓት ከላይ ጌታታች በየዘርፉ ለሚደለደሉ ባለሥልጣኖች ተካይም ነቃይም ዐፄ ኃይለ ሥላሴና ጌታታ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ብቻ ነበሩ። በእርግጥ በአጠቃላይና በአንጻራዊ አነጋገር ማገገሥታዊ አወቃቀሩ በአገሪቱ ሰላምን ለማስፈንና የመንግሥቱን ዕድሜ ለማራዘም ጌታታ የተቀረፀ ሥርዓት እንደመሆኑ ዐላማው ግቡን መቷል ማለት ይቻላል። የዐፄ ኃይለ ሥላሴና የጸሐፊ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ስምምነት ግን እስከመጨረሻው የዘለቀ አልሆነም። ዐፄ ኃይለ ሥላሴና ጸሐፊ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ከ፲፱፻፳፯ ዓ.ም. እስከ ፲፱፻፶፯ ዓ.ም. ድረስ ዐላማቸውና መንገዳቸው አንድ ነበር። ከ፲፱፻፱፯ ዓ.ም. በኋላ ግን ማገገሞቻቸው መፈርቀቅ (መሠንጠቅ) ጀመረ። ዐፄ ኃይለ ሥላሴ መጀመሪያ አስበው ተነስተውበት የነበረው አስተዳደርን የማሻሻልና አገር የማሳደግ ፍላጎት በረደ። ተገቢዎች እንደቀድሞው የአሰባ ተፈሪና የሚዛን ተፈሪ አውራጃ ገዥዎች በችሎታና በጌታታ ተመርጠው መሾማቸው ቀርቶ ወደጥንቱ ሥርዓት መመለስ ያዘ። የአቋም ልዩነቱ የመጣው ወልደ ጊዮርጊስ ተጀምሮ በነበረው መንገድ አዲስ ተገቢዎች ማጠቃለያና የተማሩትን እንዲያካትት የሚፈልጉ ሲሆን፤ ንጉሠ ነገሥቱ ደግሞ ሹመቱን የሥልጣን ዘመናቸውን በአስተማማኝ ሁኔታ ያስተቀናቃኝ ለማስቀጠል ለሚችሉ ጌታታ፣ በጋብቻ፣ በዝምድናና በጥቅም ለተግሠሩ ታማኞች ለመስጠት በመፈለጋቸው ነበር። በዚህ ሁኔታ “ጠብቀኝ አጠብቅሃለሁ” የራስ ወዳድነት ባሕርይ ተቀዳሚ ዐላማ ሆኖ የሕዝብ የኑሮ ዕድገትንና የአገር መሻሻልን ቀዳሚ ዐላማ ያላደረገ ለመራር እንዲሰፍን ሆነ። ይሁን እንጂ ሁለቱም ይህን የአመለካከት ልዩነታቸውን በውስጣቸው ይዘው በመቻቻል የመሾም የመሻር ሥልጣኑን በእጃቸው አድርገው ቀጠሉ።

የሚተክሉት እነሱ እንደመሆናቸው የሚነቅሉትም እነሱ ብቻ ነበሩ። ስለዚህ ተገቢው ሁሉ በእነርሱ በጉ ዓይን እንዲታይና ከሥልጣኑ እንዳይወርድ ተጠንቅቆና እነሱ ከሚጠሉት ነገር ሁሉ ርቆ በመልካም መዝገባቸው ውስጥ ያለ እንዲሆን ይጥር ነበር። እንዲህ በመሆኑም በዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት አስተዳደር ዘመን አንድ ዓላሥልጣን ሕዝቡን በአስተዳደር በድለሀል፣ ፍትሕ አንድለሀል፣ የሕዝብ ሀብት ማዘብረጋል፣ በሥልጣን ባልገሃል፣ ተብሎ ከሥልጣን የወረደ ወይም ተከሶ በሕግ የተተጣ አልነበረም። ተደረገ የተባለ ቢኖር በጉዳዩ ስማቸው ከተነሳ ሰዎች አንዳንዱን ከነበረበት ወደ ሌላ ቦታ ማዘወር ነበር። ኋላ የአዲስ አበባ የቪሽርስቲ ኮሌጅ ተማሪዎች የአንዳልካቸው ካቢኔን በዐደባባይ ለመተቸት “ጉልቻ ቢለዋወጥ ወጥ አያጣፍጥም” ማለት እንደተቀኙት።

በእንዲህ ዓይነቱ አስተዳደር ላይ ቀስ በቀስ የሕዝቡ ንቃተ ጎሊና እያደገ፣ የተማረው ሰው ቁጥር እየጨመረ ሲሆኑ ጥያቄና ነቀፋ እየበረከተ መምጣቱ አልቀረም። በዚህ ጊዜ ዐፄ ኃይለ ሥላሴ እና ጸሐፊ ትዕዛዝ እየቀደማቸው የሔደውን የሕዝብ የዕድገት እርምጃና ጥያቄ ተንገዘውና ከሕዝብ ፍላጎት ጋር አጣጥመው

መምራት እያቃቃቸው ስለሔደ ዙፋኑ መዝመም ጀመረ። በሌላ በኩል ደግሞ ጸሐፊ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ በጣም የገነኑ፣ የተከበሩና የተፈሩ ስለነበሩ የሥልጣን ፍላጎት ሊመጣ ይችላል የሚል ጥርጣራ በብዙ ሰው ሐሳብ ላይ ገባ። በተለይ አቶ መኮንን ሁብተ ወልድ “ይህ ሰውቶ በጣም እየገነነ ሒዲል፣ ጉልበቱ ገዘፏል፣ ለመንግሥቱ ያሰጋል፣ አይሆንም፣ ይነሣ ብለው” መውትወታቸው ይነገራል። ዐፄ ኃይለ ሥላሴ እንግሊዝ አገር ለጉብኝት ሔደው በነበሩበት ጊዜ እንግሊዞቹ ቀጣዩን መሪ ቅረበው ተገናኘው (Meet the next leader) የሚል ብሔላቸው ተደጋግሞ ሲነገር፣ ጃንሆይ እንዲሰሙት ተደርጓል ይባላል። ከዚያ በኋላ ዐፄ ኃይለ ሥላሴ በጸሐፊ ትእዛዝ ላይ የነበራቸው አመኔታና ቀረቤታ እንደ ብላቴን ጌታ ገሩይ እየመነመነ መጣና ወልደ ጊዮርጊስን የሚያህል ታማኝ አገልጋይና የኢትዮጵያ መንግሥት አስተዳደር ዋልታና ምሰሶ ታላቅና ብርቱ ሠራተኛ ሰው ከብራቸውን ቀንሰውና ደረጃቸውን አውርደው ከኢትዮጵያ ጠቅላይ ግዛቶች በቆዳ ስፋት አነስተኛ ወደሆነው አርሲ ጠቅላይ ግዛት ገዥ አደርገው ከግቢ አወጧቸው። ጸሐፊ ትዕዛዝ ወልደ ጊዮርጊስ ከ፲፱፻፳ ዓ.ም. ጀምሮ እስከ ፲፱፻፵ ዓ.ም. ድረስ መጀመሪያ የራስ ተፈሪ፣ በመቀጠልም የዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ደጋፊ አድራጊ ፈጣሪና ወላጅ ባለሥልጣን ነበሩ።

የዐፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት የመሻሻል እርምጃ ቀስ በቀስ እየቀነሰ ሔዶ ጭራሽ ጎታችንቱ እያመዘነ ሔደ። ነገሩም የሆነው እንዲህ ነው። ንጉሠ ነገሥቱ የተማረ ሰው ፈለጉ፣ መጣ። ከዚያም በንፍገት ለራሳቸው የያዙትን ሥልጣን መካፈል ፈለጉ፣ ይሄኔ ከማንም በላይ ተራማጅ የነበሩት ንጉሠ ነገሥት የዕድገት ለውጥ ጠያቂውን መቃወም አመጡ። ይወዱ የነበሩትን ሁሉ ጠሉ። ይወዳቸው የነበረውም ሁሉ በተለይም ወጣቱና የተማረው ክፍል ጠላቸው። በአመራሩ ውስጥ ያሉትን ባለሥልጣናት ተጠያቂ የሚያደርግና ሥልጣናቸውን የሚገታ የሕግ ገደብ ወይም እንደጊዜው የሚሻሻል የሥራ መመሪያ ስላልነበረ ባለሥልጣናቹ እንዳሻቸው በማስተዳደር ሕዝቡን ለድህነት፣ ለድንቁርና፣ ለጥላቻና ለምሬት ዳረጉት። በዚህ አመራራቸው ንጉሡ ሕዝቡን አስከፍተውና አስመርረው የመንግሥታቸውን የውድቀት በደል አላድገው ከመውደቁያ አፋፍ አደረሱት።¹⁸ ስለዚህም በተለምዶ «የታላላቅ ግርግር» የሚሰኘው የንጉሡን አስተዳደር ለመለወጥ ያቀደ መፈንቅለ መንግሥት እንዲካሄድ ምክንያት ሆነ።

¹⁸ ይህን አስመልክቶ የመፈንቅለ መንግሥቱ መሪዎች በደሉን በዝርዝር ገልጸዋል። የዘውድ ጠባቂውና የንጉሠ ነገሥቱ ታማኝና ቀራቢ የነበሩ ለምንት ከፍተኛ የመንግሥት ባለሥልጣናትም ለንጉሠ ነገሥቱ አቅርበዋቸው የነበሩ ማስታወሻዎች (በዚህ መጽሐፍ መጨረሻ ክፍል በአባሪነት ተያይዘዋል) ከፍተኛ ባለሥልጣናቹ የአመራሩን ሥር ት ድክመቶች በዝርዝር በማንሳት መሻሻል እንዲኖር መክረዋል።

የአገር ጠባቂ ጦር አመሠራረትና አደረጃጀት¹⁹

በታኅሣሥ ግርግር፣ የመፈንቅለ መንግሥቱን አራማጆችና የዘውድ ጠባቂውን ወገን ደግፎ የተፋለመው፣ ለመፈንቅለ መንግሥቱ አነሣሰና አወዳደቅ ክፍተኛ ሚና የተጫወተው መለዩ ለባሽ ስለሆነ፣ የዚህን ልዩ ልዩ መለዩ ለባሽ ጦርና የፖሊስ ሠራዊት አመሠራረትና ሥልጠና ማወቁ የመፈንቅለ መንግሥቱን ሒደት ለማወቅ ልላሚረዳ እንደሚከተለው እዘረዝራለሁ።

በኢትዮጵያ በየዘመኑ የተነሡ ነገሥታትና ገዢዎች የአገሪቱን የውስጥ ፀጥታ ያስከብሩና የውጭ ጠላት ወረራንም ሲከላከሉ የነበረው ጦር፣ ጋሻ፣ ጎራዴና የተወሰነ ነፍጥ በያዙ ችግር ሲመጣ በሚሰበሰቡ እና ችግሩ ሲያልፍ ወደቀድሞ ተግባራቸውና ክልላቸው በሚበተኑ ገበሬዎች የሚገነባ ጦር ነበር። ከዚህ ሌላ፣ የነገሥታቱ ቤተ መንግሥትም ሆነ የባላባቱና የመኪንንቴ አምባ ይጠበቅ የነበረው በሰላሙ ጊዜ የዕለት ጉርሱንና የዓመት ልብሱን፣ በዘመቻ ጊዜ ደግሞ ስንቅ የሚሆን እህል የሚያገኝበት ጩከትነትና በማደራያነት በሚሰጥ መሬት በሚተዳደር ጦረኛ ነበር።

የኢትዮጵያ ጦር ምሥረታ ሲነሳ ስማቸው የሚነሣው ዐፄ ቴዎድሮስ ናቸው። ለዚህ ደግሞ የራሱ ታሪክ አለው። ከ፲፰ኛው ምዕተ ዓመት መባቻ ጀምሮ፣ ኡዌርፓውያን ከደረሱበት የሥልጣኔ ዕድገት ደረጃ አንጻር ጃላቀር የሆኑትን የዓለም ክፍል፣ በተለይም አፍሪካን የኢንዱስትሪ ውጤታቸው ማራገሬያ፣ የጥሬ ዕቃ ማፈሻ፣ እንዲሁም እርካሽ የሰው ጉልበት ማግኛ ለማድረግ ተነሳሰተው ነበር። በዚህ መሠረት ጩኸኛው መቶ ክፍለ ዘመን አጋማሽ በቅኝ ግዛት ማነጣጠሪያ ቀለበት ውስጥ ከነገረቸው የአፍሪካ አገሮች አንዷ ኢትዮጵያ ስለነበረች፣ በተደጋጋሚ የውጭ ጋደሎች የጦርነት ትንኮሳ ተቃጥቶባታል። ይህ ጊዜ ደግሞ በአገር ውስጥ መሳፍንቱ የሥልጣን ሽሚያ ውድድር ይዘው አገሪቱን በአምባ በመከፋፈል እርስ በእርስ ከሞግታት በቀር፣ በውጭ ወራሪ ሊቃጣ ለሚችል አደጋ ትኩረት የሚሰጥ ስላልነበረ የአገሪቱ ነፃነትና ሉአላዊነት ለብርቱ አደጋ የተጋለጠበት ጊዜ ነበር።

በወቅቱ ተፎካካሪዎቻቸውን በጦር ሜዳ ላይ ድል አድርገው ወደሥልጣን የሞጡት ዐፄ ቴዎድሮስ የሁኔታውን አደገኛነት በመገንዘብ ማዕከላዊ መንግሥቱን ከተቆጣጠሩ በኋላ አገሪቱን በአምባና በጉጥ ከፋፍለው ይዘው የነበሩትን መሳፍንትና

¹⁹ እዚህ ላይ አንባቢያንን ማሳሰብ የሚገባው፣ ይህ ርዕስ የኢትዮጵያን ነፃነትና አንድነት በማሰከር ለሕዝቡ ዕድገትና ብልጽግና መሠረት የሆነውን ሰላምና ጸጥታ ለማስገኘት ሁኔታው የጠየቀውን ማዕከላዊነት ሁሉ አያከፍል፣ የአገር መከታተያ የሕዝብ አሰኝታ ሆኖ የኖረው የአገር ጠባቂ ጦር፣ ከአደረጃጀት ጀምሮ የሒደቶችን ጉዳዩና በየገዢው የራህመውን ሥራ በዝርዝር የሚያስረዳ በጥልቅ ጥናት ላይ የተመሠረተና የተማላ የአገር ጠባቂውን ጦርና የፖሊስ ሠራዊቱን ታሪክ ለማቅረብ ያለመ ሊደረግ። በዚህ ርዕስ የሚቀርበው በ፲፱፻፹፭ የመፈንቅለ መንግሥት መስራት ውስጥ በስም የሚጠቀሱ የአገር ጠባቂ ጦርና የፖሊስ ሠራዊት ልዩ ልዩ ክፍሎች ስለሆኑ፣ እነዚህ መለዩ ለባሽን ለምግና እንደት እንደተጻፉ፣ በአያንዳንዱ ድርጅት አመሠራረትና አደረጃጀት ላይ ልጽፍ ለተነሣሁበት ታሪክ የሚያስፈልገውን አንጻጽ ጭብጥ ለማስያዝ ይረዳል ብዬ ያመንኩበት አጭር መግለጫ ነው። የአገር ጠባቂ ጦራችን መሉ ታሪክ ወደፊት ተጽፎ እንደምናነብ ተስፋ አደርጋለሁ።

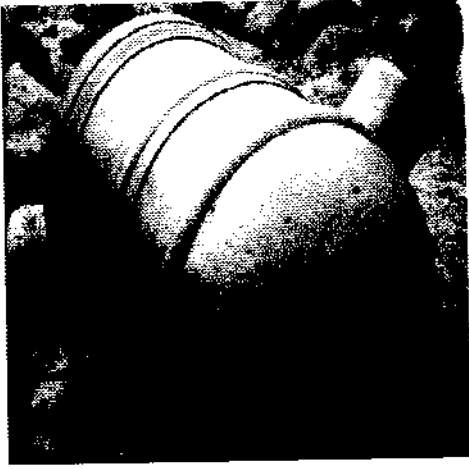
መኳንንት፣ እሽ ያሉትን በሰላም፣ እምቢ ያሉትን በኃይል፣ እያስገበሩ፣ በአንድ ማዕከላዊ መንግሥት የምትመራ ጠንካራ ኢትዮጵያን እንደገና መመሥረትን ዐላማቸው አድርገው ነበር። ከዚህ ጋር በተያያዘም አገሪቱ ካንገርበባት የውጭ ጠላት አደጋ ለመታደግ የሚችል ወታደራዊ ዐቅም እንዲኖራት፣ የራሷን መሣሪያም ለመሥራት እንድትበቃ ማድረግም የንጉሡ ዕቅድ ነበር። የራሷን መሣሪያ የመሥራቱ ጉዳይ ሲነሳ ዐዲ ቴዎድሮስ በተለይ አገር ውስጥ መድፍ ለማሠራት ያደረጉት ጥረት ተጠቃሽ ሆኖ እናገኘዋለን። ስለዚህ፣ ስለዐዲ ቴዎድሮስ መድፍ፣ አንዳንድ ነጥብ ማንሣት ያስፈልጋል።²⁰

መድፉ ሊሠራበት የታቀደበት የመጀመሪያው ቦታ ቀደም ብሎ ይታወቅ በነበረበት ስም በበጎ ምድርና ስሜን ጠቅላይ ግዛት በስሜን አውራጃ “ድብ ባሕር” የተባለው አገር ነበር። ቦታው ፈላሾች (ቤተ እሥራኤሎች) የብረት እና የባሩድ ማዕድን አግኝተው የብረቱን አፈር እያቀለጡ ትናንሽ እንደ ገጀሞ፣ ካስማ፣ መኮትኮቻ፣ መጥረቢያ የመሳሰሉ የመገልገያ የብረት መሣሪያዎች ይሠሩበት እንደነበር የሚታወቅ ነበር። በአካባቢው አፈታሪክ መሠረት ፖርቱጋሎች በ፲፮ኛው ክፍለ ዘመን ወደ ኢትዮጵያ እንደገቡ ይህን የቤተ እሥራኤሎችን አንዳንድ የጅ ሥራዎች ሲያዩ በቅናት ስማቸውን አጥፍተዋል። ስለፈላሻዎቹ የአካባቢውን ነዋሪ የሰበኩት «እነዚህ ብረት ሠራተኞች ቀጥቃጮች ዓይናቸው መጥፎ ነው። ልጆቻችሁን ካዩ ልጆቻችሁ ይሞታሉ። ስለዚህ በአካባቢያችሁ እንዳይኖሩ ማድረግ ነው» የሚል ነበር። በተለይ «እነዚህ ሃይማኖታቸው የተለየ ክፉዎች፣ ክርስቶስን የሰቀሉ የተረገሙ ናቸው። እኛ እንደ እናንተ ክርስቲያኖች ነን። ክፉ አናደርግም» ያሉት ሕዝቡን ስላሳመነው፣ (ፈላሾቹ) ቤተ እሥራኤሎች ከነበሩበት ሥፍራ በኃይል እንዲለቁ ተደርገዋል። የተለቀቀውን ቦታም ራሳቸው በመያዝ እንደቤተ እሥራኤሎቹ ትናንሽ የብረት መገልገያዎችን ይሠሩ እንደነበር ይነገራል።

እንደ አፈ ታሪኩ ዐዲ ቴዎድሮስ መጀመሪያ ቦታውን የመረጡት ይህን ታሪክ ስምተው ነበር። ነገር ግን በቦታው የተገኘው የብረት ማቅለጫው ጋን (ፈርነሱ) የብረቱ አፈር ቀልጦ ማር መስሎ ከመፍሰሱ በፊት እየፈነዳ ስላስቸገረ፣ ለብረቱ ማቅለጫነት (ለፈርነሱነት) ከዚህ የተሻለ አፈር በደብረ ታቦር አውራጃ ጋፋት በተባለው ቀበሌ አለ የሚል ዜና ሲደርሳቸው እዚያ ሙከራ እንዲጀመር ተደረገ። በጋፋት የተገኘው የብረት አፈር ማቅለጫ ጋን (ፈርነሱ) መሥሪያው አፈር እንደተባለው ከድብ ባሕሩ የተሻለ ቢሆንም ለትንንሽ ብረት መሥሪያ የብረት አፈር ለማቅለጥ እንጅ ለትልልቅ ብረት መሥሪያ የሚሆን የብረት አፈር አቅልጦ ማር መምሰል ሲጀምር፣ አሁንም ጋኑ እየፈነዳ ሲቋቋመው አልቻለም። ተደጋግሞ ቢሞከርም ለውጥ ስላልተገኘ፣

²⁰ ስለ ዐዲ ቴዎድሮስ መድፍ ያሳባሰባቸውን መረጃዎች ያገኘሁበት በ1960ዓ.ም. ወደአካባቢው ለጉብኝት ሌሎችንም አስተባብሮ መድፎቹ የተሠሩበት ቦታ ድረስ በመልካኔ ነው። የአካልኤሌ ሁኔታና ጉብኝቱ ውጤት ወደፊት በቦታው የሚዘረዘር ይሆናል።

የብረት አፈር ማቅለጡ ሙከራ ቀርቶ ብረት፣ ነሀስ፣ መዳብ የሆኑ ቁሳቁሶች ከየመካንንቱ፣ ከግለሰቦች እና አድባራት ተሰብስቦ መጥቶ የተደረገው የብረት ማቅለጥ ሙከራ አዋጭ ሆኖ ተገኘና ከዚህ በታች የሚታዩት መድፎች ተፈበረኩ።²¹ መድፎቹ በቁጥር አሥር ናቸው ይባላል።

ከተመረቱት መድፎች በከፊል

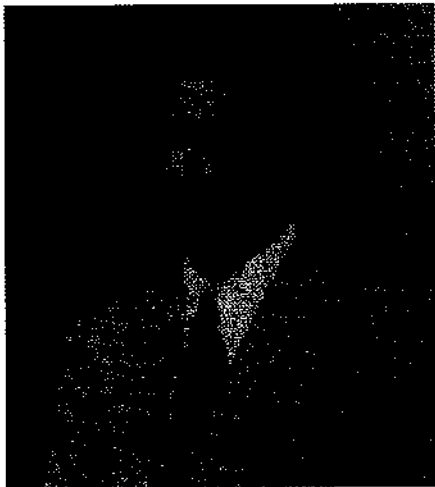
²¹ እነዚህ የዓፄ ቴዎድሮስ የቴክኖሎጂ ግኝቶች ወይም የመጀመሪያ የፊንዳስትሪ ውጤት መድፎች ታላቅ የአገር ታሪክ ቅርስ ናቸው።

ከተመረቱት መድፎች በከፊል

ከላይ ባለው ስለጉብኝቱ በሚያሳየው ፎቶ ላይ ከመድፉ ጎሳ ጥቁር መነጽር

አድርጎ የሚታየው ሰው²³ አገጭ ሥር ሚና የሚመስል ቋድ የተባለ ባሩድ ግቃጠያ የሚገባበት ቀዳዳ አለ። አቀራቀሩም፣ አስቀድሞ በመድፉ አፍ ግቃጠያው ወዳለበት የተወሰነ መጠን ባሩድ ገብቶ ይጠቀጠቃል፤ ቀጥሎ ካምሱሩ (ማቃጠያው) ይላካል፤ እንደገና የተወሰነ መጠን ባሩድ ይከተታል። ከዚያም ጨርቃጨርቅ፣ የባናና የብረት ቁርጥራጭ ተከቶ ይጠቀጠቃል። አሁንም በድጋሚ የተወሰነ መጠን ባሩድ፣ የጨርቃጨርቅ፣ የባናና የብረታ ጧት ቁርጥራጭ ገብቶ ይጠቀጠቃል። ጭስተኛም እንዲሁ አፈ.መ.ዙ ጥግ

በድሮንድ አባትሁን ወርቅንህ

እስኪደርስ ድረስ ይጠቀጠቃል። ከዚያ ለመተኮስ ካምስሩ/ቋዱ/ እየነደደ ሔዶ ባሩዱን አተጣጥሎ የብረታ ብረቱ ቁርጥራጭ ተወርውሮ ሔዶ ከደረሰበት ቦታ እንደዛሬው ክፍለተር በምብ በመበታተን ጠላትን ይጎዳል።

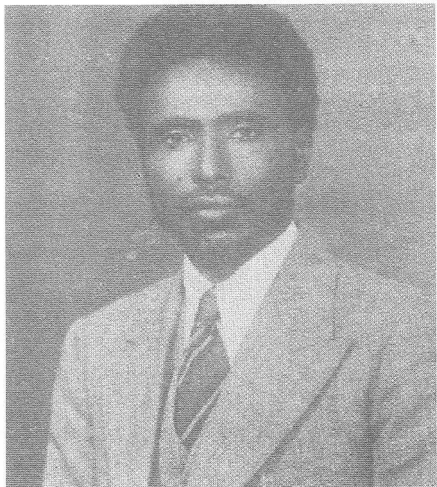
ዐፄ ቴዎድሮስ ካሠሯቸው መድፎች ትልቁ መድፍ አንድ ጊዜ ተተኩሶ ጩንግሊዝ ጦር ላይ ከፍ ያለ ጉዳት እንዳደረሰ ይነገራል። በሁለተኛው ዙር ተኩስ የብረታ ብረቱ ቁርጥራጭ ባሩድና ባናው በኃይል ተጠቅጥቆ ስለከበደ ካምሱሩ ሊተጣጠል ታፍኖ በመያዙ አረሩ ወደ ውጭ መውጣት ሳይችል ቀርቶ መድፉ ራሱ ፈነዳ ይባላል።²⁴ ስለዚህ ሁኔታ ለማረጋገጥ ብንሞክርም በጉብኝታችን ወቅት ጭቅደላ የዚያን መድፍ ስብርባሪ አላገኘንም። አንዱ መድፍ በተኩስ ሲፈነዳ አሁን ጭቅደላ ያሉት አራቱ መድፎች አፈ.መ.ዛቸውን የእንግሊዝ ጦር ወደመጣበት ወደ ጥድላ ድላንታ እንዳዘሩ ተቀምጠዋል። እንደ አስጎብኚያችን አገላለጽ ሌሎች አራት ትናንሽ መድፎች ከዚያ ተነስተው ደሴ በልዑል አልጋወራሽ ቤተ መንግሥት መግቢያ ጩ ላይ ተጠምደው ይገኛሉ። ይህም ማለት ከፈነዳው መድፍ ጋር አሁን ለቅርስነት የተሩት በድምሩ ዘጠኝ መድፎች ናቸው። በቁጥር ስለተጓደለው አንድ መድፍ ፋራውን ለግገኝነት አልቻልኩም። ለማንኛውም የቴዎድሮስና የእንግሊዝ ጦር ፍልሚያ በታሪክ ጭቅጡ በሚታወቀው መልኩ ተቋጨ። መድፎቹም የኢትዮጵያ ዘመናዊ የጦር መሣሪያ

²³ ቴዎድሮስ ከእንግሊዞች ጋር ስለደረጉት ጦርነት ለዙ ጊዜ ደጋግመው የነገሩዋቸውን ቦታ ሊዘውታል።

²⁴ እቶ ሚሊዮን በደርግ አስተዳደር በጠቅላይ ሚኒስቴር የአስተዳደር ጉዳይ ኃላፊ የነበረው ሲሆን፣ ጭቅጡ በግት ተለይቷል።

²⁵ አስጎብኚያችን ገራዝማች እንደሻው እንደነገሩን፤

በጅሮንድ አባትሁን ወርቅነህ

የማምረት ታሪክ ሲነገር የዐፄ ቴዎድሮስን ፋና ወጊነት ማሳያና የአገሪቱ ታሪክ ቅርስ ሆኑ።²⁵

ለላው የዐፄ ቴዎድሮስ ዐላማ ቋሚ አገር ጠባቂ ጦር ማቋቋም ነበር። እስከ ዘመናቸው በነበረው አመራር የአገር ጠባቂው ጦር፣ ጦርነት ሲኖር ከየአካባቢውና ከየአገሩ እየተጠራ የሚሰበሰብ የገበሬ ጦር ነበር። በዚህ ዓይነት የሚሰበሰበው የገበሬ ጦር ለአስቸኳይ ዘመቻ የሚጠራ ሲሆን፣ እንደየወቅቱ ሁኔታ ትቶት ወደ መጣው እርሻው፣ አጨዳው ወይም ውቂያው እየተሳበ የጦርነት ተግባሩን በሙሉ ልብ እንዳይወጣ መሰናክል ይሆንበት ነበር። ከዚህ ውጪ ገበሬው በዚህ መልክ በየጊዜው ለዘመቻ ሲሠማራ፣ ከአምራችነት ተግባሩ ለተደጋጋሚ ጊዜ በመለየቱ በአገሪቱ የእህል እጥረት ያስከትል ነበር። እንዲህ ዓይነቱን ችግር የተገነዘቡት ቴዎድሮስ ከአነዚህ ችግሮች ነፃ ሆኖ መደበኛ ሥራው የአገርን ነፃነትና ዳር ድንበር ማስከበርና አንድነትን ማስጠበቅ የሆነ፣ በአዲስ ሥርዓት የተደራጀ ቋሚና ተወርቆ አገር ጠባቂ የጦር ኃይል ማደራጀት እጅግ አስፈላጊ ሆኖ አገኙት።

ቋሚ የአገር ጠባቂ የጦር ኃይል የማቋቋም ሐሳብ በመሠረቱ የሚደገፍ ቢሆንም፣ ለዚህ ጦር መተዳደሪያ የሚውል ጥሪት የማዘጋጀት ግዴታ አብሮ መምጣቱ አልቀረም። በጊዜው ከደጃዝማች ውቤ በምርኮ የሚገኘው ገንዘብ ለዚህ ይውላል የሚል እምነት አድርገዋቸው ነበር። ነገር ግን የተገኘው ገንዘብ የታሰበውን ያህል የሚያራምድ ባለመሆኑ ሌላ መፍትሔ መሻት አስፈለገ። ቴዎድሮስ፣ በመጀመሪያ የመጣላቸው አማራጭ ሐሳብ ግብሩን ከሕዝብ በገንዘብ መስጠት ነበር። ነገር ግን በወቅቱ ይህን ያህል የገንዘብ ሀብት ያለው ብዙ ሰው ስላልነበረ ይህም ሊያዋጣ የሚችል አማራጭ ሆኖ ሳይገኝ በመቅረቱ፣ በሐሳቡ መግፋት አልተቻለም። ሦስተኛው አማራጭ ደግሞ፣ በነበረው የመሬት ሥሪት የአገሪቱ ሢሶ መሬት ባለድርሻ አወዳሽ (ቀዳሽ) ሲሆን ብዛቱ በእርሳቸው እምነት ከአስፈላጊው በላይ መሆኑና፣ አብዛኛው አምራች ሳይሆን በላተኛ መሆኑን በመገንዘብ፣ የዚህን ክፍል የመሬት ይዞታ ቀንሰው የሚገኘውን ትርፍ መሬት ላሰቡት ቋሚ ጦር መተዳደሪያ ለማድረግ ዐቀዱ። ይህ ከይዞታው ሊነቀልና ሊጣበብ የታሰበው ክፍል ግን ከመሳፍንቱና ከመኪንንቱ ጋር ቅርብና ጥበቅ ትስስር ያለውና፣ በሕዝብ ዘንድም ተሰሚነቱ ከፍተኛ የሆነ ስለነበር፣ የእርሱ መከፋት የዐፄ ቴዎድሮስን ዙፋን የነቀነቀ ብርቱ ተቃውሞ አስነሳ። ምክንያቱም በእንዲህ ያለ ሁኔታ የተከፋው

²⁵ በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዘመን አማጭ መቅደላ ላይ ወጥቶ እነዚህ መድፎችን በመጠቀም ችግር እንዲያደግር ካለበት ቦታ በኤሌክትሮኒክ ለማንግት ተሞክሮ ነበር። ነገር ግን የእያንዳንዱ መድፍ ክብደት ከፍ ያለ ስለሆነ ከዚያ ቦታ አንስቶ ለመውሰድ ባለመቻሉ አቅልጦ ከጥቅም ውጭ ማድረግ አስፈለገ። በዚህ የተነሳ በጅርንዳ አባትነትን የተባሉ ሰው በመንግሥት ተልከው መቅደላ መጥተው መድፍን ሦስት ቀንና ሌሊት በአሳት ቢያጋዩትም ሳይቀልጥ ቂጡ ላይ የመንቃት ምልክት ብቻ ሰጥቶ ሳይቀልጥ እንደ ቀረ ሲሉ በቂጡ ላይ የሚታየውን ምልክት እያሳዩ ግራዝማች እንደሻው አስረድተዋል። እነዚህ መድፎች ዐፄ ቴዎድሮስ የጦር መሣሪያ በአገራቸው ለማሠራት መሞከራቸውን ለማሳየት ብቻ ሳይሆን፣ በአገሪቱ የቴክኖሎጂ ውጤትነት ተጠቃሽ ቦታ ይዘው እንደሚዘልቁ በእርግጠኝነት መናገር ይቻላል። መድፎቹን በቦታው ተገኝተን የገበሩበትን ሁኔታ ስንመለከት ግን ማዘነችን አልቀረም። ዐፄውን የተመለከቱ ሌሎች ጉዳዮችም በግዴለሽነት እንደተተዉ ዓይተናል። ሁነቱ የታሪክ ባለውለታዎቻችን በአግባቡ ስለማንንከባከብበት ምክንያት ጥያቄ አእምሯችን ላይ መጫራ አልቀረም።

ይህ ክፍል በሕዝቡ ውስጥ የተቃውሞ መንፈስ በማሰራጨት ዐፄ ቴዎድሮስ የነበራቸውን ድጋፍ አሳሳው። በመጨረሻም ከውጪ የመጣባቸውን ጠላት ባላቸው ኃይል ለመከላከል በመቅደላ አምባ ላይ በመወሰናቸው ለእንግሊዞች ጥቃት ተጋልጠው ድል እንዲሆኑ አስገደዳቸው። ይህም ቴዎድሮስ እንደሌሎች ጠላታቸውን በመስክ እንዳይገጥሙና በዙሪያ ገባው ሠራዊታቸውን እየከፋፈሉ በሌሎች የቆረጣ ውጊያ ሠራዊቱ እንዳይዋጋ ጠራቸው ድል ተነሳ። ስለዚህ ቋሚ አገር ጠባቂ ጦር የማቋቋሙ ጥረት ወደፊት ተራዘመ።

በዐፄ ቴዎድሮስ ተወጥኖ የነበረው፣ በማዕከላዊው መንግሥት የሚመራ ቋሚ አገር ጠባቂ ጦር የማደራጀቱ ዐላማ፣ እንደገና በዐፄ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት በ፲፱፻፳፯ ዓ.ም. ተቀስቅሶ የገነት ጦር ትምህርት ቤትን በማቋቋም በተግባር ዋለ። የገነት ጦር ትምህርት ቤት በስዊድናች አሠልጣኝነት ለሠራዊቱ አመራር ሰጪ መኮንኖችን ማሠልጠን ጀመረ። የገነት ጦር ትምህርት ቤት የዘመናዊ ወታደራዊ ዕውቀት እንደማናቸውም ትምህርት ዐላማ ተነድፎለት፣ ሥርዓትም ተበጅቶለት ስልት ተከትሎ የሚካሄድ ዘመናዊ ማሠልጠኛ ነበር።²⁶ በጦር ትምህርት ቤቱ በእጩ መኮንንነት ሊሠለጥኑ የገቡት ወጣቶች በዘመኑ ከነበሩት ዘመናዊ ትምህርት ቤቶች የተመለመሱ ሲሆን፣ ይሰጥ የነበረውም ሥልጠና፣ የቀለም ትምህርትን፣ ወታደራዊ ሥነ ሥርዓትንና በመጠኑም ቢሆን መሠረታዊ ዘመናዊ ወታደራዊ ሳይንስን አጠቃሎ የያዘ ነበር። መልእክትና መረጃን በፍጥነት ለማድረስ እንዲያስችል መልእክት በራዲዮ የማስተላለፍና የመቀበል ትምህርትም ከሚሰጠው የሥልጠና ዓይነት አንዱ ነበር። በዚህ አኳኋን በትምህርት ቤቱ በአንድ ዓመት ሠልጥነው በምክትል መቶ አለቅነት የተመረቁት የመጀመሪያዎቹ የጦር መኮንኖች፣ ጥቂቶቹ አዲስ ለውትድርና እየተመለመሱ የሚመጡትን ሠልጣኞች በማሠልጠን ሥራ ተመደቡ። ጥቂቶቹ ደግሞ ሙሉተኛው ዙር የእጩ መኮንንነት ኮርስ የሚሳተፉትን ሠልጣኞች፣ እነርሱን ከሠለጠኛቸው የስዊድን መኮንኖች ጋር በመሆን እንዲያሠለጥኑ ተመደቡ።

የአገር ጠባቂ ጦር የማደራጀቱና የማሠልጠኑ ተግባር በዚህ መልክ በጅምር ላይ እንዳለ፣ ፋሽስት ኢጣሊያ ወረራ በመጀመሩ አገሪቱ ችግር ውስጥ ገባች። በዚህ ጊዜ በዘመናዊ ጦር ከሠለጠኑት ከፊሉ በማይጨው ጦርነት ተካፍለዋል። ከማይጨው ጦርነት በኋላ አገር ሲፈታም አንዳንዶቹ በየአገሩ ከነበሩት አርበኞች ጋር ተቀላቀሉ። ሌሎቹ ደግሞ በጥቁር አንበሳ ጦር ስም ተደራጅተው ተዋግተዋል። በኋላም ከውጊያና ከዕልቂት የተረፉት ተሰደው ሶባት ሱዳን ውስጥ የውትድርና ተሐድሶ ሥልጠና ወስደው እየታገሉ ከንጉሡ ጋር ወደአገር ገብተዋል።

በኢትዮጵያ ጀግኖች አርበኞች ትግልና በታላቋ ብሪታንያ መንግሥት የጦር ዕርዳታ፣ በ፲፱፻፴፫ ዓ.ም. የኢጣሊያ መንግሥት አስተዳደር እንደወደቀ፣ የአዲስ አበባ ከተማ ሰላምና ፀጥታ እስከ ፲፱፻፴፭ ዓ.ም. አጋማሽ ድረስ ሲጠበቅ የቆየው፣

²⁶ «እኔም ነገርኩ» በሌፍተናት ጀኔራል ዐቢይ አበበ

ቢ.ኤም.ኤም.ኢ (British Military Mission in Ethiopia) በተባለው በብሪታንያ መንግሥት የምሥራቅና የደቡብ አፍሪካ ጦር ነበር። በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም. ኢጋማሽ ገደማ ኢትዮጵያ የራሷን ጦር መልምላና አሠልጥና ለማቋቋም ስትዘጋጅ፤ የጦር አባላቱ የተመለመሉት አብዛኛው ከተፈታው የኢጣሊያ ጦር ውስጥ ክንበሩትና ከከተማ ሥልጡን ልጆች በማውጣት ነበር። በዚህ መልክ ፲፩ ሻለቃ ጦር ተዘጋጀ። በአርበኝነት ክንበረው ሠራዊት ውስጥ ደግሞ ሺ፩ ሻለቃ ጦር ተመልምሎ፤ ቀደም ብሎ የጦር ሚኒስቴር ወታደር ይባል ከነበረው ፲፩ ሻለቃ ጦር ጋር በድምሩ ፴፮ ሻለቃ ጦር ተደራጀ። ይህ ሠራዊት በብሪታንያ ተራድኦ ድጋፍ ሰጭነት ተደራጅቶና ሠልጥኖ ለዳር ድንበር ጥበቃና ለአገር ውስጥ ደኅንነት ሲባል በየጠቅላይ ግዛቱ ተመድቦ ተላከ። ይህን ሠራዊት የሚመሩ ዘመናዊ የጦር መኮንኖች ማፍራት ደግሞ አስፈላጊና ግዴታም በመሆኑ ከዚህ ሠላሳ ስድስት ሻለቃ ጦር ውስጥ ንቁ፤ ቀልጣፋና በመጠኑም ትምህርት ያላቸውን መርጦ ሆለታ ገነት የጦር ትምህርት ቤቱን በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም. እንደገና በማቋቋም በርካታ የበታች ሹማምንትን በመኮንንነት ማሠልጠን ጀመረ። ከጊዜ ወደ ጊዜ ተጨማሪ ወታደሮችና መኮንኖችም እየታከሱበት የጦር ሠራዊቱ በቁጥር እያደገ እስከ ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. ድረስ ግዳጁን ሲወጣ ቆይቷል።

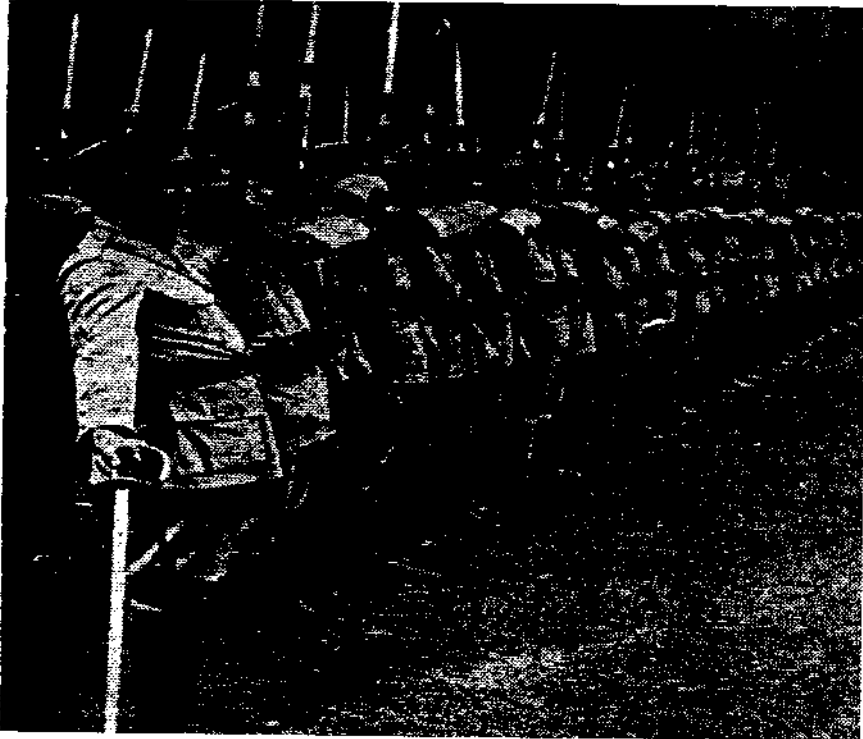
ቀስ በቀስ የሆለታ ገነት የጦር ትምህርት ቤት ዕድገት በማላየት የመኮንኖቹ ሥልጠና ደረጃ ስላደገ፤ በማንኛውም የሠልጠነ አገር የጦር መኮንኖች ከሚሠለጥኑበት ደረጃ ጋር አቻ ሆኑ። የሐረር የቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ የጦር መኮንኖች ማሠልጠኛም ተቋቁሞ ሠራዊቱን የሚመሩ በርካታ የጦር አዛዦች አሠልጥኖ ማስመረቅ ችሏል። ጦር ሠራዊቱ በወታደራዊ አቋሙ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ኅብረተሰባዊ ተግባሩም እየሰለጠነ መጥቷል። የጦር ሠራዊቱ ዝናውን «የመቻል» እግር ኳስ ቡድን በማቋቋም፤ «ወታደርና ዐላማው» ጋዜጣን በማሳተም፤ በርካታ የሕክምና ባለሞያዎችን (ዶክተሮችን) በማበርከት፤ የቀላል መሣሪያ ጥይት ማምረቻ (ፋብሪካ) በማቋቋምና የራሱን የሙዚቃ ባንድና ሕዝብ መዝናኛ²⁷ በመመሥረት አገልግሎቱን አስናቷል።

²⁷ በወቅቱ ዘግል ጎራይው የተባለውን ቀስቃሽና አንቂ ተወዳጅ ዜማ ለሕዝብ ያቀረበ ነበር።

ክብር ዘበኛ ጦር

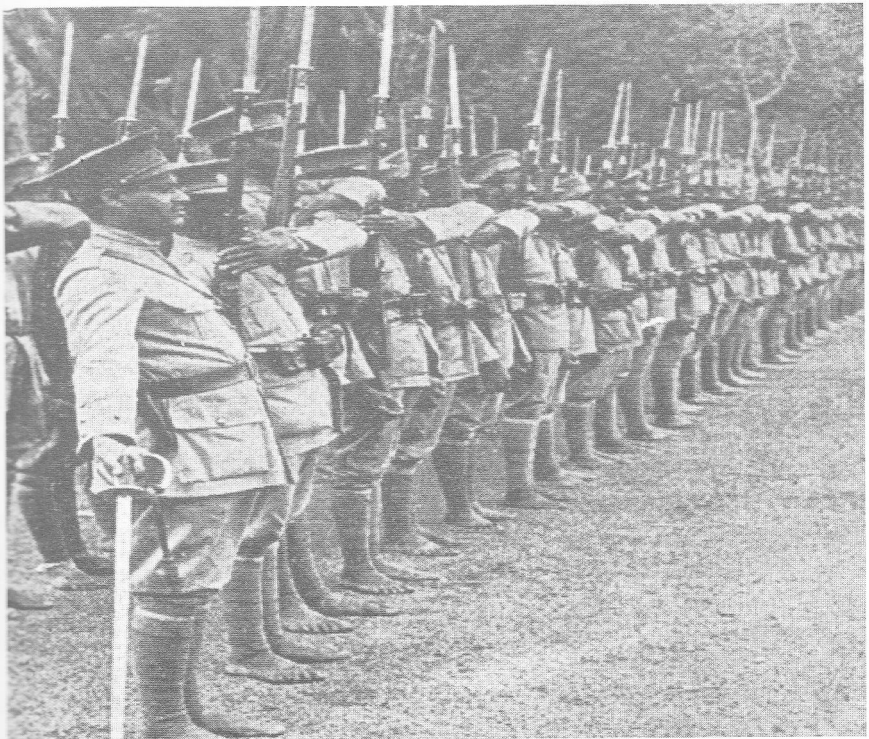
ከሠራዊቱ ብዛትና ከተቋቋመበት ዐላማ አንጻር በቅድሚያ የተጠቀሰው የምድር ጦር አመሠራረት ይሁን እንጂ፣ ራስ ተፈሪ በአልጋ ወራሽነታቸው ጊዜ በ፲፱፻፲፯ ዓ.ም. ቋተኛዝማች መኩሪያ ባንተይርጉ አዛዥነት የሚመራ፣ ቁጥሩ ሦስት ሺህ አምስት ሙቶ የሚደርስ የግል የክብር ማስጠበቂያ ጦር አቋቁመው ነበር። ራስ ተፈሪ የንጉሠ ነገሥትነት ሥልጣኑን ሲይዙ የዚህ ጦር ቁጥር ወደ አምስት ሺህ ደርሶ ነበርና።

ከንጉሡ በኋላ የንጉሡ የክብር ዘበኛ ተብሎ ለብቻው ተደራጀ። ይህ ሠራዊት ከተደመው የአባት ጦር አደረጃጀት የሚለየው በተወሰነ አካባቢ የሚኖር፣ በዘመናዊ ጭታደራዊ ጥበብ የሠለጠነ መሆኑ ነበር። ይህ ጦር ኢጣሊያ በጫረኝው የአገር ወረራ ጦርነት በማይጨው ዘመቻ ላይ ጀብድ ሠርቶ አሳይቷል።

ክብር ዘበኛ ጦር

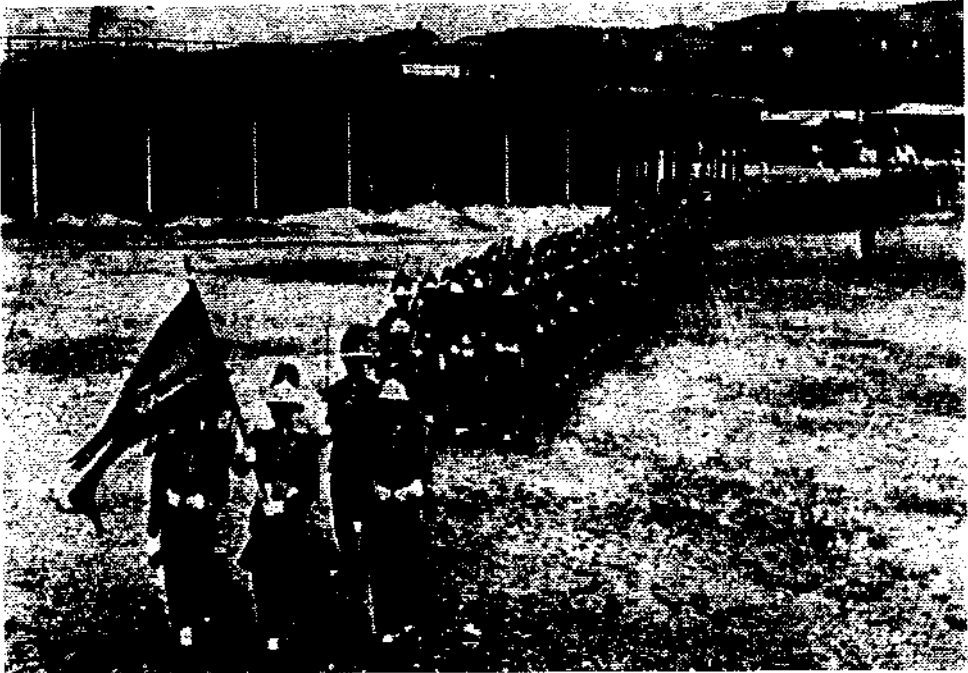
ነፃነት እንደተመለሰም በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም. በሻለቃ (በኋላ ሜደር ጄኔራል) ሙሉጌታ ጠላ አዛዥነት እንደገና ተቋቋመ። በሠራዊቱ ውስጥ የተካተተው ከማይጨው ዘመቻ ጭት የክብር ዘበኛ አባል የነበረና የጣሊያን ወታደር የነበረ ከአዲስ አበባ ከተማ የተገኘ ሥልጣን የከተማ ሰው ብቻ ነበር። ምክንያቱም በዚያን ጊዜ የቀለም ትምህርት መኖር ለተጠቃሚነት ግዴታ አልነበረም። በኋላ ግን በሠራዊቱ ውስጥ የቀለም ትምህርት ያለውና የሌለው እየተለየ ለሌለው ከውትድርና ሥልጠና ጋር የቀለም ትምህርት

ክብር ዘበኛ ጦር

ሄፃሄቱ ጌንደታመለሰም በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም. በጆላቀ (በጎላ ሚዩር ጀኔራል) ሙሉንታ

እንዲሰጥና ጊዜ ተይዞለት እንዲማር ተደረገ። ከዚህ በኋላ በክብር ዘበኛ ሠራዊት ውስጥ ራሱን ችሎ የማያነብና የማይጽፍ ወታደር አልነበረም። የክብር ዘበኛ ጦር ኃይል በአገሪቱ የምድር ጦር ውስጥ የሚጠቃለልና ደመወዙም ከሌላው የምድር ጦር አባል ጋር አንድ ቢሆንም፤ በመለዩ ልብሱ፤ በድርጉ²⁸ውና በፅዃ ሰንሰለቱ ለየት ያለ ነበር።

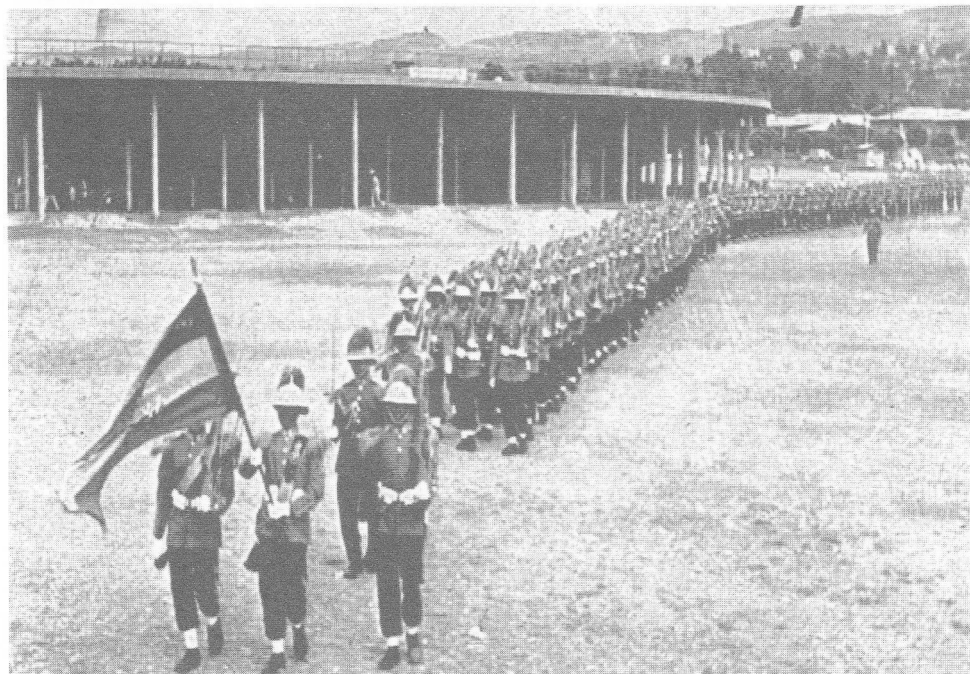

የንጉሠ ነገሥቱ የክብር ዘበኛ ሠራዊት ግርግ ሞገስ ባለው የክብር በዓል ልብስ

የክብር ዘበኛ ሠራዊት በውጊያ ልብስ

²⁸ ግምቱ ለባት ብር የሆነ ልዩ ልዩ የምግብ ፍጆታዎች በድርገት ስለሚሰጠው

የንጉሠ ነገሥቱ የክብር ዘበኛ ሠራዊት ግርማ ሞገስ
ባለው የክብር በዓል ልብስ

የክብር ዘበኛ ሠራዊት በውጊያ ልብስ

እንዲህ እንዲህ እያለም ሠራዊቱን በቀጣይነት የሚያሠለጥኑና የሚመሩ መኮንኖች ማፍራት አስፈላጊና ግድ ሆኖ ስለተገኘ፤ በ፲፱፻፴፰ ዓ.ም. የክብር ዘበኛ ጦር መኮንኖች ማሠልጠኛ (ካይት) ትምህርት ቤት ተቋቋመ። ለአሠልጣኝነት የተመረጡትም ልጆቻችን ነበሩ። የማሠልጠኛው ድርጅት በተቋቋመበት ዓመት ተመልሞለው የጡለትን ፻፲፮ (አንድ መቶ ሃያ) ወጣቶች ተቀብሎ በዕጩ መኮንንት ማሠልጠን ጀመረ። ትምህርቱና ሥልጠናው በስዊድን የጦር አካዳሚ ሥርዓተ ትምህርት መሠረት ሆኖ በወታደራዊ ሳይንስና በቀላም ትምህርት ከ፲፱፻፴፰ እስከ ፲፱፻፵፫ ዓ.ም. የግድት ዙር ሥልጠና ከሰጠ በኋላ ማሠልጠኛው ተዘረ።

የክብር ዘበኛ ጦር ችሎታውን ያስመሰክረባቸው ዓለም አቀፍ አጋጣሚዎች ነበሩት። ከእነዚህ አንዱ በ፲፱፻፵፫ ዓ.ም. ደቡብ ኮርያ በሰሜን ኮርያ ስትወረር ወረራውን ለማቆም ጦር አዋጥተው ወደ ደቡብ ኮርያ እንዲልኩ የተባበሩት መንግሥታት ድርጅት ለአባል አገሮች ባስተላለፈው ጥሪ ምክንያት ነው። ኢትዮጵያ የተባበሩት መንግሥታት ድርጅት አባል አገር በመሆን የተጠየቀችውን የሰው ኃይል መዋጮ ለመላክ በጊዜው በወታደራዊ ሳይንስ ሥልጠናና በንቃተ ሕሊናው ከምዕራብ አገር ጦር ጋር የሚቀራረብ ነው ተብሎ ከታመነው ከክብር ዘበኛ ጦር፤ ከ፲፱፻፵፬ እስከ ፲፱፻፶፯ ዓ.ም. አራት ዙር ዘመን ጦር በማክታተል ወደ ደቡብ ኮርያ ላከች። እያንዳንዱ ዙርም ፳፯ ፪፻ (አንድ ሺህ አምስት መቶ) ወታደሮችንና መኮንኖችን ያካተተ ነበር። ይህ ከ፳ኛ እስከ ፷ኛ ዙር የዘመተው ጦር ደቡብ ኮርያ ከገባበት ጊዜ ጀምሮ ከ፲፪ አባል አገራት ከተላኩ ጦር ጋር በመግባባት የዘመኑን የተዋጊነትን ስልት ከአባቶቹ ከወረሰው የጀግንነት ወኔ ጋር በማጣመር፤ የተላኩትን ግጽጅ በሚገባ የተወጣ ነበር። ጦሩ በዚህ ቁፋላ ሳይሆን፤ አብሮ ከዘመተው የአባል አገር ጦር ጋር ማከናወን ከነበረበት ወታደራዊ ግጽጅ በላይ ጅብድ በመሥራት አባሉን ከነሕይወቱ ቀርቶ ሬሳውን ያላስማረከ የተደነቀ ጀግና ሠራዊት መሆኑን አስመሰክሯል።

ለላኛው ገጠመኝ ደግሞ የክብር ዘበኛ ጦር ለዓለም አቀፍ ተልኮ ወደኮንን ጠራቶ ነው። በ፲፱፻፶፪ ዓ.ም. ኮንንን ከቅኝ ገዥዋ ከቤልጅግ ነፃ ለማውጣት አገሬው ሲገትረስ ለ-መ-ምባ መሪነት ትግሉን ተያይዞ ወደ ግብ ለመድረስ መቃረቡን ሲያዩ፤ የምዕራብ አገሮች ለ-መ-ምባ የፖለቲካ ዝንባሌው ወደ ምሥራቅ ያዘነበለ ይመስላል ሲሆን ጥርጣሬ ካዘቡትና ኮሎኔል ሞቡቱ እንዲሁም ሞይዝ ችምቤ እንዲቀናቀኑት ሲገነዘብታቸው፤ የኮንን ነፃ አውጪ ታጋዮች ከሁለት ተከፍለው በርስ በርስ ግጭት መተላለቅ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ የተባበሩት መንግሥታት ድርጅት ብጥብጡን አስቁሞ ሕዝቡን የሚያረጋጋ ሰላም ጠባቂ (ወይም) ፖሊስ የሚሆን ኃይል ኢትዮጵያ እንድትልክ ጠየቀ። ኢትዮጵያም ፈቃደኝነቷን አሳወቀች። በዚህ ጊዜ ግን ቀደም ብሎ ኢትዮጵያ በኮርያ ዘመቻ ጊዜ ከክብር ዘበኛ ብቻ በመላኩዋ በጦር ሠራዊቱ ክፍል

ቅሬታ ተፈጥሮ ክርና፤ ይህን ቅሬታ ለማስወገድ ሌ/ኮሎኔል ወርቅነህ ከክብር ዘበኛ አንድ ሽለቃ፤ ከጦር ሠራዊት አንድ ሻለቃ ጦር ተዋጥቶ እንዲላክ አስደረገ።²⁹

ሌተና ኮሎኔል ወርቅነህ ዝቦሁ የኮንገን ዘማኛ ጦር በአውሮፕላን ማረፊያ ሲሸኝ

ገበያ ወጣህ ምን ይዘህ መጣህ?

ከመጀመሪያ እስከ አራተኛ ዙር ወደ ደቡብ ኮርያ ዘምቶ የነበረው የሠራዊት አባል ወደአገሩ የተመለሰው በተለያዩ ምክንያት ከዘመቻ ግዳጅ ውጭ በሚሆንበት ጊዜ፤ ወደ ኮርያና ጃፓን ከተሞች በመሔድ የከተሞችን ውበት፤ የሥልጣኔውን ምጥቀት፤ የሕዝቡን ኑሮ ዕድገት ከአገሩ ጋር እያወዳደረ “ባምን?” የሚል ጥያቄ በልቡ ተሰነቀረ። በዘመቻው ጊዜና በአረፍት ጉብኝቶች ዘማቹ ያየውንና የሰማው ሁሉ ማብሰልሰሉ ወደአገር ሲመለስ ማጎበራዊ ግንባቤውን እንዲያሰፋ አድርጎታል። በተለይ የክብር ዘበኛ የሙዚቃ ክፍል³⁰ ከሕዝብ ጋር የሚያገናኝና የሚያቀራርብ ማጎበራዊ ግልጋሎት እየፈጠረ ብዙ ሕዝብ ከማስደሰትና ከማዝናናቱ በላይ፤ በሙያ ዘርፍም ሕዝባዊ አገልግሎት ለመስጠት ለሚደራጁና ለተደራጁ ቀስቃሽና አንቂ ኃይል እየሆነ

²⁹ ኮሎኔል ጃገማ የመሬንቅለ መንግሥቱን ውጊያ አስመልክተው ለበላይ አለቆቻቸው ባቀረቡት ዘገባ ግን ኮሎኔል ወርቅነህ የጦር ሠራዊቱን ጥሩ ተዋጊ ክፍል ወደ ኮንገን የላከው የመሬንቅለ መንግሥቱን ችግር ለማትለል ነው ሲሉ ዘገቡዋል።

³⁰ በደቡብ ኮርያው ዘመቻ ወደጃፓን ያቀኑት የክብርዘበኛ ገጠመኝን የሚያመለክተው ሩቅ ምሥራቅ ላላሁ ጃፓኛን ወድጆ ትዝ ተለኛለች በፍቅሯ ነድጆ የተሰኘው የትዝታ ዘፈን የክብር ዘበኛ ሬድዮ ጣቢያ ከሌላው ሙዚቃ ጋር እያቀናዩ በራዲዮ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስደምጠው ዘፈን የብዙዎችን ቀልብ ይሰብ ነበር።

ጌተና ኮሎኔል ወርቅነህ ገበየሁ የኮንትራ ከማች ጦር በአውሮፕላን ማረፊያ ሲሸኝ

ሙሉምጣቱ፤ የክብር ዘበኛ ሠራዊት በሕዝብ ዘንድ ተወዳጅና ተመሰጋኝ ሆኑ። ጠቅልና ሠራዊቱ የራዲዮ ጣቢያ፣ ወታደርና ጊዜው ጋዜጣ፣ መኩሪያ ስፖርት ክብብ³¹ ሙዚቃና ቴያትር፣ የፖሎ ጨዋታ (የፈረስ ገና ጨዋታ)፣ የፈረስ እሽቅድድም፣ ሙኩሪያ የአገር ኳስ ቡድንና የሰልፍ ትርኢት ዋና ዋና የሕዝብ መሳቢያ ተቋሞቹና ልልቶቹ ነበሩ።

የክብር ዘበኛ በሚያደርጋቸው ሰልፍ ከሬት ጸፕ ላይ ተቀምጦ የሚታየው አንበሳ ሰለዮር መንገዱ እንደማስታወቂያ እንዲሆንም ያገለገል ነበር።

የክብር ዘበኛ ሠራዊት የአስተዳደራዊና የማኅበራዊ ይዘቱን ዕድገት ከፍ ለማድረግ፣ የመማር ፍላጎትና ብቃት ያላቸውን የሠራዊቱን አባላት በአዲስ አበባ ከተማ በሚገኙ ክፍተኛ የትምህርት ተቋማት፣ ማለትም በአዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ ኮሌጅ በኢኮኖሚክስ ክፍሉ፣ በሕንፃና መሐንዲስ ኮሌጅ በቀን ተማሪነት ገብተው ክፍተኛ ዕውቀት ገብይተው በመመረቅ፣ ራሳቸውን፣ ሠራዊቱንና አገራቸውን እንዲጠቅሙ መንገዱን ሁሉ አመቻችተላቸው ነበር። እንዲሁም ቁጥራቸው የማይናቅ ሙዚቃዎች የ፲፪ኛ ክፍል መልቀቂያ ፈተና አልፈው ወደ ጉንደር ሕክምና ሳይገስ ኮሌጅ ከተደለደሉት ተማሪዎች ጋር አብረው ገብተው ለሦስት ዓመታት የሚሰጠውን የጤና መከንንት ትምህርት ተከታትለው እንዲመረቁም አብቅቷል። ከዚያም ወደ ዩንቨርሲቲ ተልከው ሙሉ የሕክምና ሞያ ትምህርቱን ጨርሰው በመመለስ ለሠራዊቱና ለአዲስ አበባ ከተማ ሕዝብ የሕክምና አገልግሎት በመስጠት የሠራዊቱ ስምና ክብር ከፍ እንዲል ረድተዋል። ከፊሉ ደግሞ ተግባረ ዕድ ትምህርት ቤት ለሙግባት በኤሌክትሪክ፣ በአናጺነት፣ በመገናኛ፣ በመካኒክና በቀያሽነት ሙያ

³¹ ጨትሌቲክስ እንደነ አበበ ቢቀላና ማሞ ወልዴ ያሉትን ራጮችም ያበረከተ ሠራዊት ነው።

የክብር ዘበኛ በሚያደርጋቸው ሰልፍ ከፊት ጂፕ ላይ ተቀምጦ የሚታየው አንበሳ ሰአዮር መንገዱ እንደማስታወቂያ እንዲሆንም ያገለግል ነበር።

እየሠለጠኑ ሠራዊቱን በተፈለገው ሙያ ሁሉ ተሟልቶ እንዲገኝ አብቅተዋል። ሥልጡኖቹ ከሠራዊቱ ሲሰናበቱ ሠርተው ኑሯቸውን የሚደግፉበት ሙያ በመያዛቸው፣ ኩራቱ ለነሱ ብቻ ሳይሆን ይህ ዕድል ላልደረሰው የሠራዊቱ አባልም መቀስቃሽና አንቂ በመሆን የሠራዊቱን አባሎች ሥነልቦና ከፍ የሚያደርግ ሆኖ ተገኝቷል።

የፖሊስ ሠራዊት አቋምና አደረጃጀት

አንድ አገር ሰላሙ የተረጋገጠ እንዲሆን ማዘጋጀት የሚኖርበት፣ አገርን ከውጭ ጠላት ለመከላከል የሚያስፈልገውን ኃይል ብቻ ሳይሆን፣ በሰላማዊ ጊዜ በአገር ውስጥ የሕዝብ ሰላምና ፀጥታ እንዳይታወክ የመጠበቅ፣ የአገሪቱን ኢኮኖሚ የሚገጉዱ ተንኮላኞችን የመከላከልና የመሳሰለውን ተግባር የሚያከናውን ሰላማዊ ሠራዊትም ነው። ይህም በመሆኑ፣ የሕዝብን ሰላምና ፀጥታ ለማስከበር ዐፄ ምኒልክ «የምስጢር ዘበኛ» በሚል ስያሜ የተወሰነ የሰው ኃይል ያለው ድርጅት በ፲፱፻፸፭ ዓ.ም. አቋቁመው የሕዝቡን ሰላም ያስጠብቁ ነበር። የከተማው ነዋሪ በተለምዶ ከሚሉብሰው ለየት ያለ ልብበና ቆብ የሚያደርግ፣ በቆቡ ዙሪያ የምሥጢር ዘበኛ የሚል አርማ ቆይት ብሎ ደግሞ «ሰላም ጠባቂ» የሚል መለዮ ያደረገ የሕዝብን ሰላምና ፀጥታ የሚያስከብር ኃይል አቋቁመው ያስጠብቁ እንደነበር ይታወቃል። ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ወደ ሥልጣን እንደመጡም፣ የሠራዊቱ ተግባር ያው ሆኖ ስሙ ያራዳ ዘበኛ ተብሎ ተሰውጦ እስከ ፲፱፻፸፮ ዓ.ም. ድረስ የሕዝብ ሰላም ሲጠብቁና ፀጥታ ሲያስከብር ቆይቷል። ጠላት ድል አድርጎ ሲገባ የአራዳ ዘበኛ ተቋም ፈረሰ። ይህን ተከትሎም የሠራዊቱ አባላት በየአገሩ ካሉ አርበኞች ጋር ተቀላቅለው ትግላቸውን ቀጠሉ። ከነርሱ መካከል የታወቁት ስመጥር አርበኛ የአራዳ ዘበኛው አዛዥ ያኔ ባላምባራስ (በኋላ) ራስ አበበ አረጋይ አንዱ ናቸው።

ጠላት እንደለቀቀና የኢትዮጵያ መንግሥት አስተዳደር እንደተቋቋመ ቀድሞ ያራዳ ዘበኛ ከነበሩት ጋር ሥልጡን የከተማ ልጆችን በመጨመር ከእንግሊዞች ጋር በመተባበር አዲስ የፖሊስ ሠራዊት ቀጥሮና አሠልጥኖ እስከ ፲፱፻፹፱ ዓ.ም. አጋማሽ ድረስ ሲያገለግሉ ቆዩ። ከዚህ በኋላ ከሠራዊቱ መካከል መለስተኛ ኃላፊነት መቀበል ይችላሉ ተብለው የተገመቱ ጥቂት የበታች ሹማምንት ተመልምለው አመራሩን የሚይዙ መኮንኖችን ለማፍራት፣ የአጭር ጊዜ የመኮንኖች ማሠልጠኛ ተቋቁሞ ማሠልጠን ጀመረ። ትምህርት ቤቱ በሰው ኃይልና በማሠልጠኛ መሣሪያዎች አድጎና ተሟልቶ «አባዲና የፖሊስ መኮንኖች ማሠልጠኛ» ተብሎ ከየትምህርት ቤቱ በመጡ ወጣቶች ሥራ በመጀመር የፖሊስ ሠራዊትን የሚመሩ ብዙ መኮንኖችን አፍርቷል። ውሎ አድሮም ተቋሙ በኮሌጅ ደረጃ አድጎ «አባ ዲና የፖሊስ መኮንኖች ማሠልጠኛ ኮሌጅ» ተብሎ ትምህርትና ሥልጠና ሲሰጥ ቆይቷል። ይህ ሠራዊት ግዳጅን ለመወጣት በአስፈላጊው ልዩ ልዩ የፖሊስ ሙያ የሠለጠኑ አባላት የተሟላ እንዲሆን በማሰብ፣ የፖሊስ ሠራዊት ወታደርና መኮንን ሥልጠና በሠፊው ተከናውኗል። በዚህ

በፖሊስ ሠራዊት ድርጅት ውስጥ የተጠቃለለ፤ ሥራውና ኃላፊነቱ በፖሊስ ሠራዊት ጥላ ሥር ሆኖ ተግባርና አሠልጣጠኑ ግን ለየት ያለ ፈጥኖ ደራሽ በሚል መጠሪያ የተደራጀ በኩሎል ታደስ ብሩ (በኋላ ብርጋዴር ጄኔራል) ይመራ የነበረ ኃይልም ተቋቁሞ ነበር። ይህ ሠራዊት ስሙ እንደሚያመለክተው፣ ለሚፈለግበት ተግባር ፈጥኖ በመድረስ ግዳጁን ለመወጣት የሚያስችል፣ ከክብር ዘበኛ ሠራዊት ወታደራዊ ሥልጠና ጋር የተቀራረበ ብቃት እንዲኖረው ተደርጎ የተዘጋጀ ኃይል ነበር። የዚህ ሠራዊት ይፋዊ ተግባርም አንዳንድ ከፖሊስ ሠራዊት እቅም በላይ የሆነ ኃይል የሚጠይቅ ፖሊስ ነክ ተግባር ሲያጋጥም፣ ፖሊስን መስሎ ማከናወን ሲሆን፣ አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ደግሞ፣ ከዚህ ወጣ በማለትም መለስተኛ የጦር ሠራዊት ተግባርን የግክናወን ግዳጅ የሚፈፅም ነበር።

የፖሊስ ሠራዊቱ በብርጋዴር ጄኔራል ጽጌ ዲቦ³² መመራት ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ ከፍ ያለ የዕድገት ክንዋኔዎችን አድርጓል። ይህ ሊሆን የቻለው፣ አዛዥ ጄኔራሉ ከክብር ዘበኛ አዛዥ ከጄኔራል መንግሥቱ ንዋይ ጋር የቅርብ ጓደኛና የጠበቀ ወዳጅነት ልላነበራቸው፣ እየተመካከሩ ባወጡት ዕቅድ³³ መሠረት የፖሊስ ሠራዊት እንደ ክብር ዘበኛ ሠራዊት በአለባበስ፣ በንጽሕና፣ በወታደራዊ አቋም፣ በሕክምና ሞያ፣ በጋዜጣ ግጥም፣ በስፖርትና በሙዚቃ ... ወዘተ. ሙያዎች ተክኖ ሠራዊቱንና የአገሪቱን ሕዝብ ለማገልገል ስለቻለ ነበር።³⁴

የአየር ኃይል አመሠራትና ዕድገት

ኢትዮጵያ ዳር ድንበሯን ለማስጠበቅና ሉዓላዊነቷን ለማስከበር ከሚያስፈልጋት ሕገ መንግሥት አንዱ የአየር ኃይል ተቋም ሲሆን የማደራጀቱ ተግባር የተከናወነው በዐፄ ኃይለ ሥላሴ ዘመነ መንግሥት ነው። በመሠረቱ የአገሪቱ የአየር ኃይል አመሠራረት ረዘም ያለ ታሪክ ያለውና የበረራ ጥበብ ወደ ኢትዮጵያ ከመግባቱ ጋር የሚያያዝ ነው። የዓለም አብዥኝ ዕድገት ዛሬ ከሚገኝበት ደረጃ ከመድረሱ በፊት የሰው ልጅ የመብረር ፍላጎት እውን ለማድረግ መስዋዕትነት የተከፈለባቸው አያሌ ጭራ ሙከራዎች ተከናውነዋል። አገራችንም የአውሮፕላን ጥበብ ግኝት ተጠቃሚ የሆነችው የመጀመሪያውን አውሮፕላን ነሐሴ ፲፪ ሁለተኛውን ነሐሴ ፱ ቀን ፲፱፻፳፩ ዓ.ም. ወደ አገሯ በማስገባት ነው።

³² ወርግጥ ይህን ሁሉ ወለታ የዋሉትን ጥሩ ኢትዮጵያዊ የፖሊስ ሠራዊት ዋና አዛዥ፣ የጄኔራል ጽጌ ዲቦ የሕይወት ታሪክ ሰነድ አግኝቼ ለማካተት ከሚመለከተው ክፍል ሰነድ ለማግኘት ተደጋጋሚ ጭቶ ጥሪት አድርጎ ሳይላካልኝ ቀርቷል።

³³ ግንቦት ፲፪ ቀን ፲፱፻፶ ዓ.ም. በወጣው ወታደርና ጊዜው ጋዜጣ የፖሊስ ሠራዊት ሙዚቀኞችን የክብር ዘበኛ ሙዚቀኞች ስለማሠልጠናቸው የፖሊስ ሠራዊት ዋና አዛዥ ጄኔራል ጽጌ ዲቦ የሰጡት ፖስቲክነት እየተጋዘኑ ለመሥራታቸው ማስረጃ ይሆናል።

³⁴ ሲሆን ገዜ የነበረው የባንዲራ መሪ የሻምብል ሙዚቃውን (ማርሹን) ሲመራ ከጀርባው ላይ ይታይ የሚረዘው የሱዳን እንቅስቃሴ እጅግ በጣም ደስ የሚያሰኝ ስለነበረ እሱ ባንዲራን እየመራ እስኪሞላ ሲነሳ ሕዝቡ በሙሉ ተነስቶ በጭብጨባ ይቀበለው ነበር።

የአየር ኃይል

ተፈራና ርግብ ተፈራ ይባሉ ነበር። ስዊዳናዊው ቮን ርዘንና አሜሪካዊው ሮቤንስም የቀይ መስቀል አውሮፕላኖችን ይዘው በጦርነት ጊዜ ኢትዮጵያ ገብተው የማብረርንና የማስተዳደሩን ሥራ መርተዋል። ከጦርነቱም በኋላ ነጻነት እንደተመለሰ ተመልሰው መጥተው የተቋቋመው የአየር ኃይል አዛዥ በመሆን አገራችንን አገልግለዋል።

መደበኛው የአየር ኃይል ግንባታ የተፀነሰበት ጊዜ ነው ተብሎ የሚታመነው ግን ከእንግሊዝና ከአሜሪካ በተገኙ አውሮፕላኖች የበረራ ትምህርት የተጀመረበት ፲፱፻፴፯ ዓ.ም. እንደሆነ የተለያዩ ጽሑፎችና የአየር ኃይሉ መጽሔቶች ይገልጻሉ። በ፲፱፻፴፰ ዓ.ም. ስዊድናውያን የበረራ አሰልጣኞች መጥተው ሥልጠናውን በስፋት የማካሄድ ተግባር ቀጠለ። የበረራ ትምህርት ቤቱ በተቋቋመ በአጭር ጊዜ ውስጥ ራስን መቻል አብሳሪ የሆነው የበረራ ትርጉም በኢትዮጵያዊያን እጩ የበራ መኮንኖች ለመጀመሪያ ጊዜ መጋቢት ፳፩ ቀን ፲፱፻፵፱ ዓ.ም. ታየ። መስከረም ፳፯ ቀን ፲፱፻፶፩ ዓ.ም. ለመጀመሪያዎቹ እጩ መኮንኖች የምስክር ወረቀትና የአብራሪነት ምልክት የደረሰባቸው ባጅ ተሰጡ። ከ፲፱፻፶፩ ዓ.ም. መጨረሻ ጀምሮ ግን የአየር ኃይል ትምህርት ቤት በሁሉም መደቦች ለማሰልጠን የሚያስችሉትን የትምህርት መረጃ መሣሪያዎች በማሟላት የራሱን የቴክኒክ ትምህርት ቤት አደራጀ። በመሆኑም እስከ ፲፱፻፶፩ ዓ.ም. ድረስ የሠለጠኑት ኢትዮጵያውያን የአየር ኃይል ባልደረቦች ያበሩዋቸው የነበሩት የተለያዩ ዓይነት ዘመናዊ አውሮፕላኖች ነበሩ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ኢትዮጵያ ወደ ጀት ዘመን በመሸጋገር፣ ጀት አውሮፕላኖች የሚያበሩ ኢትዮጵያውያን ፓይሎቶችን በአገር ውስጥና ወደ ውጭ አገር ልኮ ማሰልጠን ያዘ። በዚህ አኳኋን ሥልጠናው ቀጥሎ፣ የኢትዮጵያ አየር ኃይል ከፍተኛ የአገር መከታተያን ያሳመነና፣ በአፍሪካም አሉ ከሚባሉት ከሁለትና ሦስት ከማይበልጡ አገሮች በጥንካሬውና በተለይም በተዋጊ ጀት አብራሪዎች ደህንነት (SAFETY) እና በዲላማ ምት ተደናቂነትን ካገኙት የአፍሪካ አገሮች የአየር ኃይል ተቋማት አንዱ ለመሆን በቅቷል። እንዲህ በመሆኑ ከብዙ የአፍሪካ አገሮች የተላኩ የጦር ጀት አውሮፕላን አብራሪ ሠልጣኝ ፓይሎቶችን ተቀብሎ እያሠለጠነ ለመመለስ በቅቷል።

በኢትዮጵያ አውሮፕላን ለወታደራዊ ግዳጅ ለመጀመሪያ ጊዜ የተሰማራው መጋቢት ፳፪ ቀን ፲፱፻፳፪ ዓ.ም. በራስ ጉግሣ ወሌና በጦር ማኒስትሩ በደጃዝማች (ቡኋላ ራስ) ሙሉ-ጌታ መካከል በተደረገው በአንቸም ጦርነት ነበር። በኢትዮጵያ እነዚህ አውሮፕላኖች የማብረርና አስተዳደር ሥራ ኃላፊነት የወሰዱት መጀመሪያ ካፕቴን ማዬር የተባሉ የፈረንሳይ ተወላጅ ነበሩ። አውሮፕላኖቹ ርንፈ

የአዦር ኃይል

ተፈራኝ ርግብ ተፈራ ይባሉ ነበር። ስዊዳናዊው

ሥርዓቱ የፈጠራቸው ችግሮች ተቃውሞ ስለማስገኘታቸው³⁵

ዚህ በላይ በአጭሩ እንደተጠቀሰው «ዘውዳዊው ሥልጣን ከእግዚአብሔር የተሰጠና ከዚህ ግንዳቸው የሚገኝ ዘላለማዊ ውርስ ነው» በሚለው የነገሥታቱና የጊጋሬዎቻቸው እምነትና አመራር ላይ የተመሠረተው የአንድ ሰው የፈላጭ ቆራጭ ማግኘት የሚፈፀመው የአስተዳደር በደል፣ የፍትሕ መንገድ፣ የአገር ሀብት ድልድል መዛባትና ሌላውም ሁሉ ተጻምሮ፣ ችግሩ ለአብዛኛው ሕዝብ ተሰማውህ ጠይቀው ብዛት እያደር እየበዛ ሲሔድ ደግሞ ወደ ዐመፅ ከመለወጡ በፊት መጀመሪያ ጉሠ ነገሥቱን (ዘውዱን) በተጥታ ሳይነካ በአስተዳደሩ (አመራሩ) ላይ ለውጥ ግድለት በተለያየ መንገድ ይገለጽ ጀመር። በዩኒቨርሲቲ ኮሌጁ ውስጥም የታሪክና ሕግ መምራን የመሳሰሉት የሚያነሳቸው ፅንሰ ሀሳቦች ተማሪዎችን የዓለምና የኢትዮጵያ ሁነቶችን ለማንጸጸር ስለሚረዳቸው በወቅቱ በአገሪቱ ላይ የሚያፍትን የሕዝብ ችግር መነሻ በማድረግ በትምህርት በተገኘው የዕውቀት ብርሃን አማካኝነት ሙሉተሽ ለማብሰልሰል ምክንያት እየሆነ ሔደ።

ወጣቱ ትውልድ ከፊሉ ለትምህርት፣ ሌላው ደግሞ ለሌላ ተግባር ወደ አንዳንድ በሥልጣኑ ወደገሩ አገሮች ሔዶ የማየት ዕድል ያጋጠመው ሲሆን፤ የቀረው ደግሞ ከሚያነበውና ከሌላም ምንጭ ከጨበጠው ግንዛቤ የተለያዩ አገሮች የአስተዳደር ሥርዓትን በአገሩ ካለው ኋላቀርና ጎታች ሥርዓት ጋር እያነፃፀረ ልዩነቱን በማውጣት ሥርዓቱን ለመለወጥ መታገሉ የሚጠበቅ ነው። ስለዚህ ወጣቱ የትግሉ ግምባር ተደም ሆኖ መገኘት ግድ ሆነ። ይህ የወጣቱ ትግል ግን አንዳንዶችን ግር ማሰኘቱ አልቀረም። ተመልካችን ግር ያሰኘው ክስተትም የአገሪቱ ወጣት በትምህርትም ሆነ በጎታተ ገሊና ደረጃ የተለያየ ከመሆኑ ባሻገር ከፍተኛ ትምህርቱን የተከታተለው በተለያዩ የአውሮፓና የአሜሪካ አገሮች እንደመሆኑ፣ ዐቋሙም በዚህ ዓይነት ተለያይቶ ለአንድ ጉዳይ ባንድነት ለመቆም የሚችግረው መሆኑ ነው። እንደዚያም ሆኖ ግን የአገሩ ኋላቀርነት ባላደረበት ቁጭት ምክንያት ልዩነቱ ሳይገታው በሥርዓቱ ላይ በአንድነት ፅኑ ተቃውሞ ማስተጋባት ችሏል።

በእርግጥ የተቃውሞው እንቅስቃሴ መሠረት ሰፊ ነው። ክስተቱም እንደደራሽ ሁሉ የመጣ ሳይሆን፤ በየጊዜው ሲያድግ የቆየ ነው። ለዚህ እንደምሳሌ ከሚጠቀሱት መካከል ቀደም ሲል ከጉሠ ጋር በቅርብ ለመገናኘትና አስተሳሰባቸውን ለመረዳት ግግግባቸው ዕድል የገኙሁን ቅን ልቦና ዘላቂነት የተጠራጠሩ፣ እንደ ደጃዝማች ታክለ ወልደ ሐዋርያት ያሉ ሰዎች ያካሄዱት ትግል አንዱ ነው። ደጃዝማች ታክለ ጉሠ በመጀመሪያ ደረጃም ቢሆን አንዳንድ ጠቃሚ እርምጃ ሲወስዱ ይታዩ የነበረው ለውጭ ተመልካች ተራማጅ መስሎ ለመታየትና ለሕዝብ ይህን ያደረግንልህ ህወለታህ ነን እያሉ ውለታን በመቁጠር የሥልጣን ዘመናቸውን ለማራዘም እንጂ

³⁵ ወደቀደመ ነገራ ስመለስ፤ የመንግሥቱን የአመራር ሥርዓት ቀጣይ ጉዞ የሚያመለክት ክፍል ነው።

መቼም ቢሆን ለአገር ዕድገትና ለሕዝብ ብልፅግና ዘላቂነት ያለው በጎ ስሜት አላቸው ብለው አያስቡም። ደጃዝማች ታክለ ዕድሜያቸውን ሙሉ ሥርዓቱን ሲታገሉ ኖረዋል። ደጃዝማች ታክለ "ኢትዮጵያን ሳልገዳ ተፈሪን ማስወገድ ከቻልኩ ዋጋው የእኔን ሕይወት መክፈል ቢሆን እንኳ እከፍላለሁ"³⁶ በሚል ዕኑ ዐላማ ከጠላት ወረራ በፊት ጀምረው የንጉሡን ሥልጣን በሕግ ለመገደብ፣ ካልሆነም ንጉሡን በኃይል ከሥልጣን ለማውረድ ተደጋጋሚ ጥረት አድርገዋል። ቀኝ ጌታ ዮፍታሔ ንጉሤም እንደዚሁ በሥርዓቱ ላይ ዐማጺ ነበሩ። ዮፍታሔ ንጉሤ የንጉሠ ነገሥቱን ሥልጣን በሕግ የሚገድብ የሕገ መንግሥት ለውጥ የሚያስፈልገው ስለመሆኑ ሐሳቡ በሕዝቡ ዘንድ ሠርጸ እንዲገባና፣ ነገሩን እንዲያሰለሰል ለማድረግ የረዳ የንቃተ ጎሲና ማሳደጊያ ቅስቀሳ በማድረግ የለውጥ ሐዋሪያነት ተግባር የፈፀሙ ነበሩ።³⁷ ከዚህ በተጨማሪ የነበረውን ሥርዓት ለማስወገድ ጥረት ካደረጉት እነ ቢትወደድ ነጋሽ በዛብሀ፣ ዮሐንስ ረመሀ፣ አለቃ ፈጠነ፣ የመቶ አለቃ በቀሰ አናሲሞስ ... ወዘተ. ተጠቃሽ ናቸው።

ከቀጥታ ተቃውሞ ውጪ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሥርዓቱ ብልሹነት ምክንያት የሚደርስበትን በደል አጠና የራሱን እርምጃ እንዲወስድ ለማድረግ ተራማጆች የተለያዩ መንገዶችን ተጠቅመዋል። ከመንገዶቹ መካከል በደራሲነት ሙያቸው በመጠቀም ያለው ሥርዓት ጳላ ቀርና ጉታችነቱን ሕዝቡ እንዲገነዘቡ፣ ሌሎች አገሮች የደረሱበትን የሥልጣኔ ደረጃ በማሳወቅ ንቃተ ጎሲናውን በማዳበር ለዕድገት እንዲነሳሳና በአንድነት እንዲቆም ለማስተማር ጥረት ያደረጉም ነበሩ። ከነዚህ ውስጥ፣ ከበደ ሚካኤል፣ ጃፓን እንደምን ሠለጠነች እና የዕውቀት ብልጭታ፣ ደጃዝማች ግርማቸው ተክለሐዋርያት፣ አርአያ እና ቴዎድሮስ (ታሪካዊ ድራማ)፣ ብላታ ሢራክ ጎሩይ፣ ራስ ሴላስ ... ወዘተ. በሥራዎቻቸው ያደረጉት አስተዋፅኦ ሳይነሳ የሚታለፍ አይደለም። በወቅቱ ደምፅ ማሰማት የጀመረው ጉዳቱ የነካው ሕዝብና አንዳንድ ተቆርቋሪዎች ብቻ አልነበሩም። ሁኔታውን በጥሞና ይከታተሉ የነበሩ አንዳንድ በንጉሠ ነገሥቱ ከፍተኛ ሥልጣን የተሰጣቸውም ቅሬታቸውን ገልጸዋል። እነዚህኛዎቹ ሥልጣንንና ኃይልን በአንድ ሰው እጅ የመተውን አዝማሚያ አደገኛነት በመገዝብ ሥርዓቱ በመፈንቀል መንግሥት ከመገርሰስ ድኖ ቀስ በቀስ በሚደረግ የመሻሻል እርምጃ ወደሚፈለገው የዕድገት ደረጃ እንዲሸጋገር ለዚህም አመቺ ሁኔታ እንዲፈጠር የበኩላቸውን ጥረት አድርገዋል። ለችግሩ መፍትሔነት እንዲረዱ መወሰድ ስለነበረባቸው አንዳንድ እርምጃዎች ከየአቅጣጫው የቀረበው ሐሳብና የተሰነዘረው አስተያየት ብዙ እንደነበር ማስረጃዎች ይጠቁማሉ። እኔም እነዚህን በዝርዝር የማቅረቡን ኃላፊነት ለዘርፉ አጥኝዎችና ጸሐፊዎች በመተው፣ እዚህ ላይ ለተነሳሁበት ጉዳይ አስፈላጊ የሆኑ ጥቂት ማሳያዎችን ብቻ አነሳለሁ።

³⁶ መርስዔ ገዘን ወልደቀርቆስ፣ የአማርኛ ሰዋሰው መማሪያ መጽሐፍ
³⁷ - (በዚማ) አንቺ ልጅ! አንቺ ልጅ!
 ተክለከይ በዐዋጅ
 ተክለከይ ተክለከይ ተክለከይ በዐዋጅ ሲሉ የተቀኙት የሚያመለክተው ይህን ነበር።

የውይይት መድረክ መዘጋጀት

ሕግግያዎቹ አንዱ በጊዜው ከመንግሥት ከፍተኛ ባለሥልጣኖች አንዱ በነበሩት፤ በአቶ ግብረመስቀል ሀብተ ወልድ ተወስዶ እንደነበር የሚነገርለት እርምጃ ነው። አቶ መኮንን የገንዘብን ታማኝና ዙፋኑ እንዳይነቃነቅ በከፍተኛ ንቃትና ትጋት የሚጠብቁ እንደነበሩ የጊዜው በነበረው ሁሉ በሰፊት ይታመንበት ነበር። የወጣቱ የፖለቲካ አዝማሚያ ይዘው ወደ «ሥር ነቀል» ለውጥ (ሪፎርም) ማዘጋጀት፤ በጉረቤት አገሮች በግብፅና በሌሎች የታየው የመፈንቅለ መንግሥት እንቅስቃሴ ኢትዮጵያንም የሚያሳስብ መሆኑን ለሰማለት፤ የሚፈለገው ለውጥ እራሳቸው የቆሙለት የንጉሠ ክብርና ዙፋን ላይካ ሊመጣ የሚችልበትን ዘዴ ለማስገኘት በወቅቱ ከባድና ሊታሰብ የማይቻል ልዩ ቀይሰው እንደነበር ይወሳል። ይህም ስልት የተማረው ወጣት እርስ በርስ ለጥያቄዎች የሚመክክርበት መድረክ መፍጠር ነበር። በዚህ መሠረት መድረኩ ለጥያቄዎች ሀገር ፍቅር ማሳበር፤ የማታ ክብብ ተከፍቶ በአገር ውስጥም ሆነ በውጭ አገር ትምህርታቸውን የተከታተሉ ወጣቶች እየተገናኙ የሚነጋገሩበት እንዲሆን ተፈትሶ ውይይቱ እንዲጀመር ማድረግ ነበር።

ስለዚህ የውይይት መድረክ መክፈት ሁለት አስተያየት ይሰጣል ። አንደኛው አስተያየት ሰውየውንና ጉዳዩን በቅርብ እናውቃለን ከሚሉ ሰዎች አዘውትሮ የሚሰማው ነው። እርሱም በአገሪቱ የአስተዳደር ለውጥ ሊገኝ የሚችለው “በሥር ነቀል” (በሪፎርም) ብቻ ነው የሚል ዕምነት ያራምድ የነበረው የወቅቱ ወጣት ትውልድ፤ የመወያያ መድረክ አግኝቶ እርስ በርስ ሐሳብ በመለዋወጥ፤ ያለውን የሰው ፍላጎት ተግባራዊ ሊያደርግ የሚችለው “በሥር ነቀል” (በሪፎርም) ብቻ ላይሆን፤ ሌላም ይህን ሐሳብን ተግባራዊ ሊያደርግ የሚችልበት መንገድ መኖሩን እንዲረዳና እንዲቀይስ ለማድረግ የሚለው ነበር። ከዚህ ውይይት ሊመነጭ የሚችለው ሐሳብ የፖለቲካ ፓርቲ ማቋቋምን የሚጠይቅ እንኳን ቢሆን፤ ሐሳቡ በአሳቸው ለግካይነት ለንጉሠ ቀርቦ በረጅም ጊዜ ሊደታፊ፤ ደረጃ በደረጃ ተግባራዊ እንዲሆን የሚችልበት ዕድል ሊኖር እንደሚችል ታስቦ እንደነበርም የሚጠቁም ነበር።

እንደ አስተያየት ሰጪዎቹ አቶ መኮንን የሥርዓት ለውጥ “በሥር ነቀል” ማዘጋጀትን ከሚሆን ደረጃ በደረጃ (በኢፎሮ) ቢከናወን፤ አገሪቱን የማይጉዳና ሊሳቸው የቆሙለትን ዙፋናዊ አስተዳደርንም ጨርሶ ሳያፈርስ በማሻሻል ብቻ ሊካሄድ ይችላል የሚል እምነት እንደነበራቸው ያምናሉ። አቶ መኮንን ይህንን ልግሰብ የደፈሩት ንጉሠ ነገሥቱ በሳቸው በኩል የሚቀርብን ሐሳብ ነጂ አድርገው እንደማይቆጥሩት በመተማመናቸው ነበር።

ሁለተኛው አስተያየት ደግሞ ሰውየው መድረኩን ለመክፈት የተነሣሁት ለሰዓት ሰዓት ሳይሆን፤ እራሳቸው ከፍተኛ የሰለላ ሥራ ያካሂዱ ስለነበር፤ ወጣቱ መድረክ አገኘሁ ብሎ ተሰብስቦ በሚወያይበት ወቅት፤ ሐሳቡን በዚህ የሰለላ መረባቸው ለግካይነት እያሰባሰቡ ለሰውጥ የተነሣውን መንፈስን ለማዳከምና ወጣቱን

ለመበታተን የሚቻልበትን እርምጃ ለመውሰድ ነው የሚል ነው ። ያም ሆነ ይህ፣ በመድረኩ የተገኘ ውጤት ስለመኖሩ የተገኘ ማስረጃ የለም።

የሰውየውን አገር ወዳድነት እናውቃለን የሚሉ የማይቀበሉት ቢሆንም፣ የመድረኩ መቋቋም ዐላማ እውነትም በሁለተኛው አስተያየት ላይ የተመሠረተ ነበር የሚለው ተቀባይነት ሊኖረው የሚችልበት ዕድል ከፍተኛ ነው። ምክንያቱም ድርጊቱን ተከትሎ ለውጥ ስለመምጣቱ ምንም የሚጠቀስ ነገር ባለመኖሩ፣ መድረኩን ማዘጋጀቱ ወጣቱ በአገሩ ጳላቀርነት ያደረገበትን ቁጭትና፣ ከዚህም በመነሣት ያሰላሰል የነበረው ሐሳብና የፖለቲካው መገምሸር የወቅቱን አስተዳደር ሥጋት ላይ ጥሎት እንደነበር ለመጠቀም እንደሚሰረጃ ከማገልገል ያለፈ ጥቅም አልነበረውምና ነው። መቼም ተተኪው ትውልድ እነህ ሰው ማን ነበሩ? ሥራቸው ምን ነበር? ብሎ መጠየቁ ስለማይቀር ስለ አቶ መኮንን ሀብተወልድ የሚከተለውን አጭር የሕይወት ታሪክ አቀርባለሁ።

መኮንን ሀብተ ወልድ

መኮንን ሀብተ ወልድ የተወለዱት በ፲፰፻፹፯ ዓ.ም. አድአ ቢሾፍቱ ቃጅማ በተባለው ቦታ ነው። በተወለዱ በ፯ ዓመታቸው ዝቋላ ገዳም የአማርኛ ትምህርት መማር ጀምረው በ፲፮ ዓመታቸው ዜማና ቅኔ አጠናቅቀዋል። በ፲፱፻፲ እና በ፲፱፻፪ ዓ.ም. ዐፃ ምኒልክ ጤና በማጣታቸው በእንጦጦ ማርያም ቤተ ክርስቲያን ጠበቃ ሲጠመቁ ለጸሎት መጽሐፍ አንባቢነት ወጣቱ መኮንን ሀብተ ወልድ በችሎታቸው ተመርጠው ለዐፃ ምኒልክ የጸሎት መጽሐፍ በማንበብ ሲያስታምሙ ለብዙ ቀናት ቆይተዋል። መኮንን ሀብተ ወልድ በተፈጥሮ ትጋትና ብርታትን የተገናፀፉ ስለነበሩ፣ በ፲፱፻፲ ዓ.ም. ወደ መንግሥት ሥራ ከገቡ በኋላ በጉምሩክ ጸሐፊነት የጀመሩት አገልግሎት በልዩ ልዩ የመንግሥት መሥሪያ ቤቶች በጸሐፊነት፣ በዳይሬክተርነትና በዋና ዳይሬክተርነት እያገለገሉ ዘልቀውበታል። ጠላት ኢትዮጵያን ለመውረር በተነሣ ጊዜ፣ የሀገር ፍቅር ማኅበርን በ፲፱፻፳፮ ዓ.ም. አቋቁመው፣ ጠላትን የሚቃወም የፕሮፖጋንዳ ሥራ በመሥራት ከፍተኛ አስተዋፅዖ አድርገዋል።

አቶ መኮንን ሀብተ ወልድ

አቶ መኮንን ሀብተ ወልደ

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ወደ ሰሜን የጦር ግንባር ሲዘምቱም በአዲስ አበባ የመንግሥቱ የፖለቲካና የፀዋታ ጠባቂ በመሆን፤ ከዚያም ጠላት ኢትዮጵያን ከወረረ ጭላ ወደ ፈረንሳይ አገር ተሰደው፤ ባለበት አገር ስለ ሀገራቸው ነፃነት በተቻላቸው ጠን ልዩ ልዩ የፖለቲካ ሥራ ሠርተዋል። ከጠላት ወረራ በኋላ በ፲፱፻፴፬ ዓ.ም. የአርሻ ሚኒስትር ሆነው ሥራ ከጀመሩ በኋላ በ፲፱፻፴፮ ዓ.ም. የንግድና የኢንዱስትሪ ሚኒስትርነቱን ደርበው ይዘዋል። የአርሻ ባንክ ፕሬዚዳንትነትንም አብረው ይዘው ይሠሩ ነበር። በ፲፱፻፵፩ ዓ.ም. የገንዘብ ሚኒስትር፣ ከዚያም የአገር ግዛት፣ እንደገና የንግድና የኢንዱስትሪና የፕላንና ሚኒስትርና የኢትዮጵያ መንግሥት ባንክ ፕሬዝዳንት ሆኑ። ከያዟቸው ሥራዎች ሁሉ በተጨማሪ ደግሞ የማስታወቂያ ሚኒስትር መሥሪያ ቤትን ይዘው በተጠባቂነት ለአሥር ዓመታት መርተዋል። አቶ ጠንን ሀብተ ወልድ በነዚህ ይፋ ሥራዎቻቸው ላይወሰኑ፤ የንጉሠ ነገሥት መሥሪያ ቤቶች ላከናወኑት ሥራ ሁሉ የቅርብ ተመልካች ሆነው፤ በታማኝነትና በትጋት እገራቸውንና ንጉሠ ነገሥታቸውን እስከመጨረሻ ጊዜያቸው አገልግለዋል።³⁸

ከአንዳንድ ዕርምጃቸው እንደሚታየው ግን አቶ መኮንን ዐላማቸውን ከሚጋሩ ልሎች የመንግሥቱ ከፍተኛ ባለሥልጣናት ጋር በግልና በጋራ እየሆኑ በወቅቱ አገሪቱ የረሰባችበትን የዕድገት ደረጃ ቀደም ካለው ዘመን ጋር እያነፃፀሩ ብዙ መሻሻል ተደርጓል በሚል ዕድገቱ (መሻሻሉ) ከዚያ ባለፈ ፍጥነት እንዳይራመድ ሲጥሩ፤ ልሎች ደግሞ ተገቢውን እርምጃ የመውሰጃ ጊዜውን አዘግይቶ ብዙ ደም የሚያፋሰስና የገንዘብ ታሪክ የሚያበላሽ አደጋ ከማስከተሉ በፊት እንዲታሰቡበት የሚመክሩ እንደነበሩ በወቅቱ ይነገር ነበር። እነዚህ ባለሥልጣናት በመምከርና በማስጠንቀቅ ብቻ ላይወሰኑ በጊዜው በሕዝብ ላይ በደል የሚያደርሰው ሥርዓት መሻሻል፤ ከዚያም እልር መራራውን ሀቅ ተቀብሎ መለወጥና ሥልጣን የማካፈል ግዴታ እንዳለበት ደጋገመው አሳስበዋል። ዘግይቶም ቢሆን የመፈንቅለ መንግሥቱን እንቅስቃሴ ጭቃውም ተሰልፈው የነበሩ ከፍተኛ የመንግሥት ባለሥልጣናት የሥርዓት ለውጥ እንዲደረግ ደግመው ደጋግመው ለንጉሠ ማሳሰባቸውን የሚገልጹ በርካታ መረጃዎች ተገኝተዋል።³⁹

በሌላ በኩል ደግሞ፣ የሥርዓቱ መሻሻል የግል ጥቅማችንን ይነካል ብለው የጊሠጉ የመሬት ከበርቱ፣ ልዑላን መሳፍንት፣ መኪንንት፣ ወይዛዝርትና የጥቅም ተጋሪዎች በቅንነት የቀረቡን ገንቢ ሐሳብ ሁሉ በሥራ ላይ እንዳይውል «ይህ የሥልጣን ጥመኞች ፍላጎት እንጂ የሕዝብ ፍላጎት አይደለም» እያሉ መሰናክል ጭቃው ዐቢይ ተግባራቸው ነበር። የሥርዓቱ ጠበቆች በለውጥ ፈላጊዎች የሚቀርቡ የግሻሻያ ሐሳቦችን ንጉሠ እንዳይቀበሉ ከሚያቀርቧቸው ማሳመኛዎች እንዳንደቹ፣ ንጉሠ ነገሥቱ እንደማንኛውም ፈላጭ ቆራጭ መሪ ዝናና ምስጋናን መውደዳቸውን ገጥሞ በማስገባት ነው። ሕዝቡ «ፀሐዩ ንጉሥ ለዘላለም ይኑሩ» ነው የሚልዎት፤

³⁸ አዲስ ዘመን ጋዜጣ ታኅሣሥ ፳፬ ቀን ፲፱፻፵፫ ዓ. ም.
³⁹ ማረጋገጫ መንግሥቱ ተቀት የሔደው አሻራ በሚለው ምዕራፍ የተወሰኑትን ሐሳባቸውን ከመጠቀሱም በተጨማሪ ስለጉዳዩ የሚያስረዱ ሰነዶችንም በአባሪነት አያይገሉለሁ።

እንዲያውም ለእርስዎ ካለው ፅኑ ፍቅር የተነሣ አባቱን ትቶ በእርስዎ ስም «ጋይላ ሥላሴ ይሙት» እያለ ነው የሚሞለው። ይህ ሁሉ፣ ሕዝብ የግርማዊነትዎን አመራር የሚወድ መሆኑን በግልጽ የሚያረጋግጥ ነው። በማለት ይሸነገላቸው ነበር። እነዚህ አባባሎች በዘመኑ መኖራቸው የማይካድ ቢሆንም፣ አመጣጣቸው ግን ከሕዝብ የመነጨ እውነተኛ የፍቅር መግለጫዎች ሳይሆኑ፣ በተለይ በወታደሩና በትምህርት ቤቶች፣ በሕዝቡም ዘንድ በመንግሥት ባለሟሎች ተሠራጭተው እንዲለመዱ የተደረጉ ናቸው። ወደጎላ ግን «ጋይላ ሥላሴ ይሙት!» ከሚለው መሐላ በስተጀርባ በወጣቱ ዘንድ እያደር ሲጠቀስ ይሰማ የነበረው በእውነት መማያነት ሳይሆን በእርግማን መልክ እንደነበር የሚዘነጋ አይደለም።

እነዚህ ከተለያዩ ሰዎች ይቀርቡ የነበሩ የአስተዳደር ማሻሻያ ሐሳቦች በሥራ ላይ እንዳይውሉ መደረጋቸው እውነትን መሸሽ ወይም ለመናገር ድፍረት የማጣት ልምድ ናቸው። በእርግጥ ንጉሠ ነገሥቱ ለሥልጣናቸው ከልክ ያለፈ ቀናኢ ስለነበሩ የማሻሻያ ሐሳብ ሲቀርብላቸው፣ የራሳቸውን፣ የቤተሰቦቻቸውንና የቅርብ ወዳጆቻቸውን ጥቅም የሚነካ ሆኖ ካገኙት ወዲያው ውድቅ ያደርጉታል፤ አሊያም መልስ ነፍገው ያጠነዙታል። ይህም ሆኖ፣ አንዳንድ የአገሪቱን ፈርጆ ብዙ ችግሮች የተገነዘቡ አገር ወዳድ ሰዎች እርምጃው በንጉሡ ዘንድ ያላቸውን ቀረቤታና ታማኝነት ሊያሳጣቸውና ከዚያም አልፎ ጉዳት ሊያስደርስባቸው እንደሚችል እያወቁ፣ ይህን አልፈው ችግሩ መፍትሔ ሊያገኝ የሚችልበትን መንገድ እየፈለጉ ለንጉሡ በማቅረብ ለኢትዮጵያ ትንሣኤ ሲሉ ራሳቸውን ለመሥዋዕትነት እስከማቅረብ የደረሱ ነበሩ። ከእነዚህ መካከል እኔ የማውቃቸውንና የዚህ መጽሐፍ ትኩረት የሆኑትን ጅኔራል መንግሥቱ ንዋይ፣ ገርማጫ ንዋይና ኮሎኔል ወርቅነህ ገበየሁን አነሳሰሁ።⁴⁰

⁴⁰ ብዙ ሰዎች የጅኔራል ጽጌ ዲቡን አንዱ የመፈንቅለ መንግሥቱ መሪ አድርገው ስለሚቆጥሩ ስለመከራው ሲያወሱ ከመሪዎቹ ጋር በአንድ ላይ ይጠቅሷቸዋል። እኔ ይህ ትክክል ነው ብዬ አላባለም። የጅኔራሉ ተሳትፎ በምን ደረጃ እንደሆነ ወደፊት የምጠቀሰው ስላለ ከመሪዎቹ ጋር ታሪካቸውን ለማካተት አስፈላጊ ሆኖ አላገኘሁትም። በሚመሩት ሠራዊት ውስጥ ስላደረጉት አስተዋፅኦ እንኳን ዘርዘር አድርጌ ለማቅረብ ያደረኩት ጥረት እንዳልተሳካልኝ ከዚህ በፊት ገልጫዎለሁ።